

ZUID

OPINIE EN ACHTERGRONDEN UIT LIMBURG

JAARGANG 7 • NR 29 • JULI / AUGUSTUS 2015 • ZUIDMAGAZINE.COM

Wereldse uitvindingen in Sittard-Geleen

GEVOELSMENS
RALF KREWINKEL

Aan tafel over de
toekomst van de zorg

BAS DIEDEREN KLAAR VOOR
IRONMAN MAASTRICHT

DE RECREATIEVE EN
GROENE PARELS VAN STEIN

Zakenvrouw van het jaar Marcia Adams:

**'Instinctief loop je weg
van gevaar en ellende'**

Alle tafels bezet vanavond?

In de horecabranche is ervaren en tegelijkertijd flexibel personeel onmisbaar. Piekdagen zijn vanzelfsprekend. Wiertz Gastvrij biedt een maatwerkoplossing voor werkgevers en werknemers.

**OPENHARTIG
INTERVIEW MET
MARCIA ADAMS,
ZAKENVROUW VAN
HET JAAR VAN
NOORD-LIMBURG**

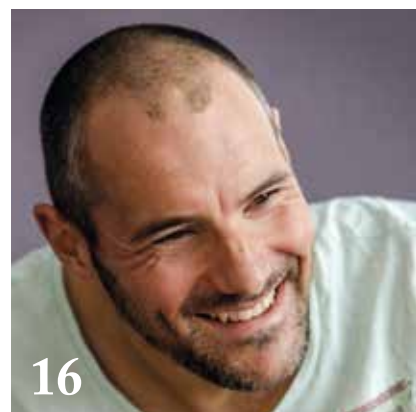

8

AAN TAFEL OVER DE TOEKOMST VAN DE ZORG

32

16

**TRIATLEET BAS
DIEDEREN KLAAR
VOOR IRONMAN
MAASTRICHT**

COLUMNS

- 06 Antoine Gresel
- 15 Harm Wiertz
- 23 Fons Mulders
- 52 Pim Steerneman

06

19

VERDER

- 12 ESSAY Govert Derix
- 18 MVV SPONSOR ENCI MAASTRICHT
- 19 Wereldse uitvindingen in Sittard-Geleen
- 24 Juridische casus: De verpleeghuisarts die zijn vrouw wilde (laten) vermoorden
- 26 Anne Buskens over welzijnswerk als waardecreatie
- 30 Voorbereiding bij tv-optredens
- 38 Boek: De sjamaan van Sevilla
- 41 Gevoelsmens Ralf Krewinkel
- 44 Kankeronderzoek in Limburg
- 46 De veranderende arbeidsmarkt volgens Geerts & Partners
- 50 Zorgeloos op vakantie dankzij vaccinaties
- 53 Autotest: Jaguar XE
- 54 De recreatieve en groene parels van Stein

54

Flexibel en fit Samen groeien

Kansen zien
Samen maken wij het verschil

Van nu naar later
Client voorop

Nieuwe werkelijkheid
Lerende organisatie

Fit voor de toekomst

daelzicht

Scan de code of ga naar
www.daelzicht.nl > publicaties > jaarbeeld

Heerbaan 17
6097 AV Heel

Postbus 5002
6097 ZG Heel

RELAX

D Steeds meer hoor ik om me heen dat mensen thuiszitten met een burn-out, overspannen zijn, depressief of niet lekker in hun vel zitten. Rust moeten ze nemen en een periode van bezinning is bijna altijd het advies van de professional, en natuurlijk praten met een coach of psycholoog. Zou het iets van alle tijden zijn en wordt er nu sneller over gesproken, of spreken we inderdaad over een burn-outhype?

Zo zouden er van alle werknemers zo'n 13 tot 14 procent met burn-outklachten zijn. Dit percentage neemt al jaren toe. Cijfers tonen aan dat je als hoogopgeleide meer kans hebt op een burn-out. Ben je daarnaast tussen de 25 en 55 jaar oud en werk je in het onderwijs? Dan is het niet de vraag of je een burn-out krijgt, maar eerder wanneer, lijkt het bijna. Ik vraag me vaker af waar het dan toch aan ligt. Is de grote boosdoener social media, of zijn het alle communicatie mogelijkheden die we hebben waardoor we 24/7 bereikbaar zijn? Is het leven zo enorm hectisch geworden dat we nooit meer echte rust vinden en altijd in contact zijn met de wereld. We bellen, mailen, skypen, appen, pingen, facebooken en twitteren ons suf. Jong en oud. Zou het ons uitputten om altijd maar overspoeld te worden met informatie en om daar ook gelijk iets van te vinden? Of zou het liggen aan

het feit dat te weinig mensen doen wat ze willen doen, dat we te weinig op zoek gaan naar onze talenten en passie, zoals Zakenvrouw van het jaar Marcia Adams vertelt in een openhartig interview in dit magazine.

Ik heb het voordeel dat ik, elke dag weer, vind dat ik het allerleukste werk van de wereld heb en ondanks dat ik vaak lange dagen maak, krijg ik nog steeds veel energie van mijn werk. Maar ik moet ook eerlijk bekennen dat ik heel goed mijn telefoon in de hoek kan gooien, mijn kantoordeur dichttrek en een 'intern' bordje ophang met de tekst 'wij zijn gesloten', gewoon zoals het vroeger bij de buurtsuper ook ging. Van 9.00 tot 18.00 uur waren ze open, met van 12.00 tot 13.00 uur pauze! Heel makkelijk en overzichtelijk was het eigenlijk.

Mijn zoon zegt wel eens gekscherend: "Mama, toen jij naar de middelbare school ging, moest jij toen nog een steen voor je kluisje rollen?" Nou, zo oud ben ik nu ook weer niet, maar een telefoon hadden we niet. Ik ben opgegroeid met de wijze woorden van mijn moeder dat we nooit, maar dan ook nooit weg moeten gaan zonder geld op zak, want als er iets is moet je kunnen bellen. In een telefooncel, met muntjes uiteraard. Dat is nu wel anders. We leven nu eenmaal in een 24-uurseconomie. We hebben er allemaal ons steentje aan bijgedragen

Vivian Lataster Hoofdredacteur

om dat ook in stand te houden. We gaan allemaal wel eens winkelen op koopzondag of de boodschappen doen na 20.00 uur, omdat het dan zo lekker rustig is in de supermarkt. Dat kunnen we niet meer terugdraaien. Net zo goed als we het digitale tijdperk ook niet kunnen uitgummen.

Ik wens iedereen, die de komende weken van zijn welverdiende vakantie gaat genieten, heel veel rust en bezinning. Een mooie tijd met vrienden en familie, en vergeet vooral niet af en toe een mooie vakantiefoto te posten, zodat we die weer massaal kunnen 'liken'. Geniet, relax en ga met deze ZUID lekker op uw strandbedje liggen. Ik zie de foto graag terug op social media. 📸

ZUID

Uitgever

ZUID MAGAZINE
Wim Duisenbergplantsoen 31
6221 SE Maastricht
Tel. 043 2010643
info@zuidmagazine.com

Directeur/uitgever

Johan Derrez
johanderrez@zuidmagazine.com

Hoofdredacteur

Vivian Lataster
vivianlataster@zuidmagazine.com

Redactie

Jos Cortenraad, Johan Derrez,
Govert Derix, Appie Derks,
Ludo Diels en Mark van de Laar.

Eindredactie

Ron Meijers

Fotografie

Maarten Eekelaar,
Jean-Pierre Geusens,
Jan Janssen, Henry Peters,
Mireille Prange, Frank Vaessen
en Moniek Wegdam.

Vormgeving

Claudia Ritzen

Verder werkten aan dit nummer mee

Antoine Gresel, Fons Mulders,
Pim Steerneman en Harm Wiertz.

Sales

Randal Esser | 06 50298807
randalesser@zuidmagazine.com

Oplage

ZUID magazine verschijnt zes keer per jaar in een oplage van 10.000 in de regio's Parkstad, Maastricht, Westelijke Mijnstreek en Roermond. Het volgende nummer verschijnt in oktober 2015.

Auteursrechten

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande toestemming van ZUID magazine gepubliceerd, openbaar gemaakt of veelelvoudigd worden.

SPOTLIGHT

DUURZAAMHEIDSOFFENSIEF

Nederland, zo is alom bekend, wil graag het beste jongetje van de klas zijn op het grote internationale podium. Op het gebied van mensenrechten, watermanagement, tolerantie en handelsgeest hebben we een naam opgebouwd in het buitenland. Ook timmeren we flink aan de weg als het over internationale kwesties gaat. Den Haag maakt zijn faam als 'City of Justice' meer dan waar, Jeroen Dijsselbloem houdt de Eurogroep bij elkaar ondanks alle Griekse escapades, Frans Timmermans bestrijdt de regelzucht in Europa en onze koning en koningin ontpoppen zich als ware ambassadeurs voor het bedrijfsleven bij al hun buitenlandse bezoeken. Ons optreden na de MH17-ramp wordt wereldwijd geroemd.

De conclusie is eenduidig en helder: Nederland eist zijn gerechtvaardigde plaats op in het grote wereldgebeuren.

Maar zeker op één punt loopt ons kikkerlandje hopeloos achter. Op het gebied van duurzaamheid, vooral op het vlak van het produceren van duurzame energie. Recentelijk bezocht de Servische eurocommissaris van Energie ons land met een zowel eenvoudige als klemmende vraag: "Hoe denkt Nederland binnen de komende vijf jaren het aandeel duurzaam geproduceerde energie van 4,5 procent naar 14 procent te brengen?" 14 procent, het percentage dat we internationaal hebben afgesproken.

Een simpele vraag waar een wereld achter zit. Voor velen nog een verborgen wereld en een vraag die hen nog niet dagelijks bezighoudt. En toch is het de hoogste tijd, sommigen hebben het zelfs over 'vijf voor twaalf', dat we ons in-

tensief met het antwoord op deze vraag bezig gaan houden. De afgelopen vijftig jaar hebben we ons rijk gerekend aan de opbrengsten van de gasbel van Slochteren. Rigoreus namen we toentertijd afscheid van steenkool als onze nationale motor van de economie en gingen volledig over op het Groningse gas. Heel begrijpelijk in het naoorlogse optimisme van de wederopbouw om vijf verloren jaren goed te maken. Met de drang om de babyboomers een betere toekomst te geven dan hun ouders. Een nobel streven, waar niets tegen in te brengen is. En toch, tóch komen er steeds meer barsten in het energie-dossier van ons land. Ga maar na ...

Met de toename van de intensiteit en het aantal van de aardshokken in en om Groningen is de wijze van winning van deze grondstof een van de meest verhitte dossiers van deze regering geworden. De winning moet omlaag, roept de ene na de andere partij in de Tweede Kamer, en de regionale compensatie moet omhoog. Linksom of rechtsom zullen we daar een prijs voor moeten gaan betalen. Ondanks dat we veel gas exporteren, importeren we ook gas, zelfs uit Rusland. Daarmee groeit de energieafhankelijkheid van ons land in een steeds complexer wordende wereld (Krim, Oekraïne, MH17, boycot).

Ander grote economieën hebben wel eerder en beter ingespeeld op de tekenen des tijds. Duitsland is massaal overgestapt op wind- en zonne-energie. Door overheidsbeleid zie je op vele daken zonnepanelen en is de terugleververgoeding aan het net interessant genoeg om duurzaam te investeren. In Nederland wil dit maar niet van de grond komen. Ja, er is moeizaam een

zogenaamd energieakkoord gesloten en vooral internationaal functionerende bedrijven begrijpen drommels goed dat hun producten beter verkopen als ze energieneutraal geproduceerd kunnen worden. Maar ons polderenergieakkoord wordt telkenmale opnieuw ter discussie gesteld, waardoor de uitvoering ervan verder vertraagt. En die tijd is er ten enenmale niet. Zo blijft Nederland achterlopen op de concurrentie en beschaaft het zijn blazoën op het gebied van energieduurzaamheid.

Het is de hoogste tijd voor een breed gedragen maatschappelijk duurzaamheidsoffensief waarbij we wederom rigoreus los moeten komen van onze verslaving aan fossiele brandstoffen en krachtig de transitie inzetten naar duurzame energiebronnen. Hierbij moeten we niet schromen om de grote spelers op de energiemarkt te bewegen en desnoods te dwingen om mee te investeren in deze transformatie. Vele kleinschalige voorbeelden zijn er al in ons land te zien. Deze dienen de ruimte te krijgen om op te schalen. 14 procent duurzaam is maar een tussenstap. Laten we nu maar eens aan ons zelf en het buitenland zien hoe serieus wij deze uitdaging nemen. Wie weet wordt er dan nog eens over ons gesproken als *the Dutch miracle*. 🇳🇱

VVV-VERKIEZING MEEST INNOVATIEVE ONDERNEMER 2015 GESTART

VVV Zuid-Limburg is op zoek naar ondernemers in Zuid-Limburg die zich weten te onderscheiden met nieuwe ideeën, processen of diensten binnen de toeristisch-recreatieve sector.

Door een vakjury wordt de top 5 uit de aanmeldingen bepaald op basis van de vastgestelde criteria. De uiteindelijke winnaar van de VVV Zuid-Limburg Innovatieprijs 2015 ontvangt een speciaal ontworpen beeld Thinking out of the box — gemaakt door kunstenaar Marco van Kooten van Bronsgieterij Scer — een oorkonde en een op maat gemaakt promotiepakket van VVV Zuid-Limburg.

Inschrijven kan tot 13 september 2015. Voor meer informatie ga naar www.vvvezuidlimburg.nl/corporate/innovatie.

SUBSIDIE VOOR XILLOC MEDICAL

Het Maastrichtse bedrijf Xilloc Medical, dat precies passende bot-implantaten maakt met behulp van een 3D-printer, krijgt een bijdrage van 100.000 euro van de provincie Limburg. De onderneming, die in 2011 nog de Shell Livewire Award won (een aanmoedigingsprijs voor jonge innovatieve ondernemers), maakt patiëntspecifieke implantaten voor het menselijk skelet. Daarbij valt te denken aan een schedelimplantaat of een onderkaak. Bijzonder aan de productiewijze van Xilloc is dat deze implantaten (gedeeltelijk) worden gemaakt door middel van een 3D-printtechniek, waardoor implantaten kunnen worden gemaakt die perfect zitten. De menselijke onderdelen bestaan gedeeltelijk uit titanium. Het bedrijf, in 2011 opgericht door Maikel Beerens, is ontstaan uit de samenwerking tussen een

SMAAKSTOFFENFABRIEK ISOBIONICS OPENT NIEUW LABORATORIUM OP BRIGHTLANDS CHEMELOT CAMPUS

Biotechnologiebedrijf Isobionics, producent van onder meer natuurlijke geur- en smaakstoffen, opent een nieuw laboratorium op Brightlands Chemelot Campus in Sittard-Geleen. Het nieuwe laboratorium stelt het bedrijf in staat om nieuwe producten op grotere schaal te testen, zodat ze sneller op de markt kunnen worden gebracht.

“Voordat een product marktrijp is, moet het productieproces op steeds grotere schaal worden getest. In ons nieuwe laboratorium hebben we daarvoor voldoende capaciteit gecreëerd”, aldus Toine Janssen, CEO Isobionics.

Isobionics, dat wereldwijd opereert, werd in 2008 opgericht en maakt natuurlijke geur- en smaakstoffen op basis van fermentatie. Dat wil zeggen dat bij de productie bacteriën, schimmels en gisten worden gebruikt.

Het bedrijf heeft al drie producten op de markt gebracht, te weten Valencene (sinaasappelgeur), Nootkatone (grapefruitgeur) en béta-Elementene (gemmergeur). Deze producten worden gebruikt voor frisdranken en parfums. Isobionics was het eerste bedrijf ter wereld dat BioValencene op de markt bracht. Daarbij werd een zelfontwikkelde fermentatietechnologie toegepast, die vergelijkbaar is met het brouwen van bier.

afstudeerproject aan de Universiteit Maastricht en een ingenieursbureau. De 3D-printer van Xilloc Medical maakt gebruik van calciumfosfaat, de voornaamste bouwsteen van menselijk bot. Het implantaat heeft als bijzondere eigenschap dat hij in het lichaam van de patiënt langzaam wordt vervangen door lichaamseigen bot. Doordat de 3D-printer het implantaat laagje voor laagje opbouwt, kunnen complexe vormen worden gerealiseerd.

Zakenvrouw van het jaar 2015 van Noord-Limburg
Marcia Adams vertelt in een openhartig interview haar verhaal:

“Instinctief loop je weg van gevaar en ellende”

Als directeur van zorgorganisatie Dichterbij heeft Marcia Adams (41), geboren en getogen in Sittard, een duidelijk doel voor ogen. Niemand wil afhankelijk zijn van andere mensen, dat geldt ook voor mensen met een beperking, vertelt ze in een openhartig interview. Na de geboorte van dochter Saar stond het leven van Marcia stil. Leven tussen hoop en vrees omwille van haar dochter en het ontbreken van de juiste steun en zorg hebben haar doen beseffen dat het anders zou moeten. Vanuit dit besef heeft Marcia afscheid genomen van haar commerciële achtergrond en is ze vol overgave begonnen aan haar maatschappelijke bijdrage en uitdaging.

“De verloskundige zag het gelijk en schrok enorm”

Marcia Adams (1974) is getrouwd en heeft twee dochters, Saar (13) en Noor (9). Ze studeerde na het vwo in Sittard Arbeids- en Organisationspsychologie aan de universiteit van Nijmegen. Werkte als manager bij Roccade-Getronics, waarna ze in 2003 de overstap maakte naar het onderwijs als hoofd P&O en later plaatsvervangend directeur. Sinds 2014 is ze werkzaam als directeur bij zorgorganisatie Dichterbij (regio ZUID).

Op 21 mei 2015 werd ze uitgeroepen tot Zakenvrouw van het jaar 2015 Noord-Limburg.

Toen dertien jaar geleden hun eerste dochter Saar werd geboren veranderde op slag het leven van Marcia en haar man Bart. "De verloskundige zag het gelijk en schrok enorm, zó erg dat ze me helemaal niet kon vertellen wat er aan de hand was. Ze had het eerst over trisomie-21. Mijn man en ik begrepen niet gelijk waar ze het over had. 'Kijk nou naar haar, het is niet goed met je kind', zei ze maar. Uiteindelijk kwam het hoge woord eruit: Saar heeft het syndroom van Down. Het was, heel gek, een opluchting, gezien haar enorm geschrokken reactie. Ik zag alleen maar het allermooiste meisje van de hele wereld. Mijn man reageerde anders, had ook gelijk humor. De verloskundige wist er niet zo goed raad mee, maar het was aan ons hoe we ermee omgingen en humor was daar een onderdeel van.

De eerste dag ging het eigenlijk heel goed met Saar. De dag daarna begon het. Veel spugen en ze zag helemaal blauw. Halsoverkop zijn we naar het ziekenhuis gegaan en daar bleek dat haar darmwand aan de binnenkant dichtgroeide, waardoor ze een perforatie heeft gehad. Maanden van ziekenhuis in, ziekenhuis uit braken aan. Ze was ook veel ziek. Ook simpele verkoudheidjes leiden bij kinderen met het syndroom van Down al vaak tot levensbedreigende infecties. Ons leven stond stil. Toen Saar acht maanden was, ging het opeens heel slecht. Ze moest zelfs gereanimeerd worden. Haar herstel duurde lang en was zwaar voor haar, maar zeker ook voor ons. Als je kind ziek is, ben je alleen maar bezig met overleven en besluiten nemen met soms enorme risico's. In die tijd werd mijn man ook nog ontslagen, omdat hij niet altijd naar zijn werk kon. Maar ons kind was aan het vechten voor haar leven. Dan kun je niet vrolijk naar je werk gaan, dat gaat gewoon niet! Ook voor onze omgeving was het moeilijk. Onze familie is heel nauw betrokken geweest

bij ons en we zijn in die tijd ook enorm naar elkaar toegroeid, maar we hebben ook veel mensen verloren. We hadden een goed leven, met veel vrienden. Achteraf kun je je afvragen hoe diep die vriendschap was, maar ik neem het niemand kwalijk. Het is een natuurlijke reactie van de mens. Instinctief loop je weg van gevaar en ellende. Je zet geen stapje naar voren, want dan zou het jou ook kunnen gebeuren. Daarnaast was ik in die tijd ook niet vreselijk aardig en sociaal omdat je heel erg in je eigen wereld zit. Je hebt geen ruimte voor iets anders. Het is ook in die periode dat ik naar mijn eigen leven ging kijken en steeds meer besepte dat ik dat oude leven niet meer wilde. Ik had een hele fijne jeugd; alles ging goed. Ik doorliep zonder problemen de basisschool, vwo en later de universiteit. Toen ik eenmaal werkte, maakte ik carrière en we hadden een druk sociaal leven. Het was het perfecte plaatje. Het idee dat het ook wel eens anders kan zijn, was nooit bij me opgekomen. De geboorte van Saar sloeg alles onder mijn voeten weg. Opeens was er geen ruimte meer voor mij, de eeuwige perfectionist."

Hulp

"Weinig mensen begrijpen hoe het is om te zorgen voor een kind met een beperking, maar dat is met alles. Je moet het eerst zelf ervaren voordat je het écht begrijpt. Tuurlijk was er in de eerste weken verdriet, maar de echte verdrietmomentjes liggen voor ons op hele andere momenten. Als de basisschool toch vervangen moet worden voor speciaal onderwijs, de sportclub aangeeft dat Saar niet meer in de groep past ... Dat verdriet snappen alleen wij. En dan al die hulpverleners die bij je aankloppen. Zodra je de eerste in huis hebt, lopen er voor je het weet zestien rond. Iedereen wil het beste voor Saar en overspoelt je met oefenschema's en adviezen. Het gekke is dat niemand vraagt: hoe is het met jou? Hoe kunnen we jou helpen? Dat is mijn motivatie

geweest om de overstap te maken van het commerciële bedrijfsleven naar de maatschappelijke sector. Ik dacht: dit kan anders, dit móét anders."

"In Nederland dachten we dat we het goed geregeld hadden. Als we nou eens veel belasting met zijn allen betalen, dan kunnen de mensen die, om welke reden dan ook, niet zo goed mee kunnen doen in de samenleving, naar een organisatie gaan waar ze dan eens heel goed verzorgd worden. Toen Saar geboren was, dacht ik: wat is dit voor een rare wereld, waarin we onderscheid maken tussen wie wel en niet mee mag doen en vervolgens bepalen we dan hoe we je gaan verzorgen? Ik vind dat elk mens recht heeft om mee te doen. Niemand wil afhankelijk zijn van anderen. Waarom zou dat voor iemand met een beperking dan anders zijn? Daarnaast heeft ieder mens zijn talenten, maar om talenten te zien, moet je er ook voor openstaan. Natuurlijk lig ik ook wel eens wakker, vraag ik me af of we de samenleving wel kunnen veranderen, maar ik geloof erin. Daarnaast kunnen we wel blijven zeggen dat het niet goed geregeld is maar iedereen zou ook zijn talent kunnen inzetten om het leven van een ander te verbeteren. En we hoeven echt niet allemaal in de zorg te gaan werken; het kan ook op kleine schaal. Kijk eens in je buurt of bij de buurvrouw. Er is vast wel iemand die je kunt helpen met jouw talent. En je krijgt er ook nog eens een heel goed gevoel van. Een maatschappij waarin we wat meer samen in plaats van ieder voor zich leven: ik geloof erin."

Inspiratie

"Daarom ben ik ook zo blij met de titel Zakenvrouw van het jaar 2015 Noord-Limburg. Ik krijg de kans en mogelijkheid om mijn boodschap uit te dragen en hoop dat ik er veel mensen mee kan inspireren. Natuurlijk is de titel een beetje voor iedereen binnen onze organisatie Dichterbij, waar we

“Meer samen in plaats van ieder voor zich leven”

met 4200 medewerkers onze bijna 5000 cliënten zoveel mogelijk ondersteunen in de ontwikkeling van hun talenten. Maar ik hoop ook mannen en vrouwen in het algemeen te stimuleren om hun talenten te ontwikkelen. We hebben ze allemaal. Alleen schort het wel eens aan het doorzettingsvermogen om er iets van te maken. Ik heb altijd hard gewerkt, heb ook nooit dat zogenaamde ‘glazen plafond’ gevoeld waar vrouwen het wel eens over hebben. Ik denk dat we af en toe wat gemakzuchtig zijn. Soms is het gewoon niet leuk op je werk, ben je moe na een nacht niet slapen omdat je kind ziek is. Dat zijn de momenten waarop je moet doorzetten. Het feit dat we denken dat we zouden kunnen stoppen, zorgt er ook voor dat we stoppen. Waar het om gaat, is dat je elke dag een keuze hebt welke kant je op gaat. Maak een keuze en zet door, dan is alles mogelijk. Als de keuze maar bij je past. De echte keuzes ben ik pas gaan maken na de geboorte van Saar. Zij heeft mij veranderd op een positieve manier." 🐾

Dichterbij ondersteunt kinderen en volwassenen met een verstandelijke beperking, hun ouders en hun netwerk in de regio's Noord-Limburg, Brabant en Gelderland.

Het syndroom van Down of trisomie-21 is een aangeboren afwijking die gepaard gaat met een verstandelijke beperking, typerende uitwendige kenmerken en bepaalde medische problemen, die veroorzaakt worden doordat het erfelijk materiaal van chromosoom 21 in drievoud voorkomt (in plaats van in tweevoud). In Nederland worden naar schatting driehonderd kinderen per jaar met het syndroom van Down geboren.

Hoezo, transformatie?

Een van de boeiendste rumoeren van onze tijd gaat over transformatie. Misschien voelt u wat ik bedoel. Op allerlei terreinen is sprake van transitie. We beleefden de transities in het sociale domein, waarbij gemeenten o.a. zorg- en welzijnstaken van de landelijke overheid overnamen (de fameuze decentralisaties die per afgelopen januari effectief zijn – met dien verstande dat de portee van ‘effectief’ nog een zoektocht is). We hebben de transities in natuurbeleid, waarbij de Rijksoverheid de omgang met de ruimtelijke ordening zoveel mogelijk overlaat aan provincies. Maar we hebben ook ‘science in transition’, dat ertoe moet leiden dat universitaire wetenschap leidt tot meer en vooral ook beter zichtbare maatschappelijke waarde. Het boeiendste van zulke transities is dat ze moeten leiden tot transformatie. In goed Nederlands: van overgang (transitie) naar verandering (transformatie).

Beloofde land

De veelal gewekte suggestie is dat het zou moeten gaan om een fundamentele verandering, misschien zelfs van het DNA van overheden, burgers en organisaties. De ambtenaren, bestuurders en visionairs als een Mozes die ons naar het 'beloofde land' van de transformatie brengt. Intussen staan we op diverse heuvels die uitzicht moeten bieden op dat beloofde land. Is er al iets te zien? Beginnen we te beseffen waar die veelgeroemde transformatie in de kern om draait? Of wordt ons hier een rad voor ogen gedraaid met een modieuze term die het goed blijkt te doen in

“Zitten we op de TransVertrouwen-Express? Of beleven we een enkeltje desillusie?”

beleidsrapporten, subsidieaanvragen en analyses over waar het heen moet met onze participatiesamenleving?

Mobiele stadslandbouw

Eerst iets over het woord. Waar *transitie* letterlijk dus zoveel betekent als 'overgang', gaat het bij transformatie – althans in de letterlijke betekenis – om het veranderen van de vorm. De vorm waarin het maatschappelijk verkeer, de praktijk in zorg en welzijn, de verantwoording van wetenschappelijk onderzoek, en wellicht ook het onderhoud, beheer en het cultiveren van natuur plaatsvinden, verandert. Waar de transities staan voor nieuwe wetten en regels, staat de transformatie voor het invoeren van en oefenen met nieuwe structuren, lees: vormen. Met als gedeelde noemer dat wat voorheen veelal topdown plaatsvond, nu meer vanuit een netwerk wordt gedaan. De overheid niet meer als een regisseur die van bovenaf bepaalt wie in welk arrangement wat moet doen. Maar als coach van een speelveld dat zelf tot rolverdelingen komt en ermee oefent, bijvoorbeeld ook via de veelbesproken keukentafelgesprekken. De talrijke burgerinitiatieven – van buurtmoestuinen tot fiets- en speelgoedbanken tot mobiele stadslandbouw, tot nieuwe landbouwcommunities, tot het tijdelijk cultureel uitbaten van leegstaand

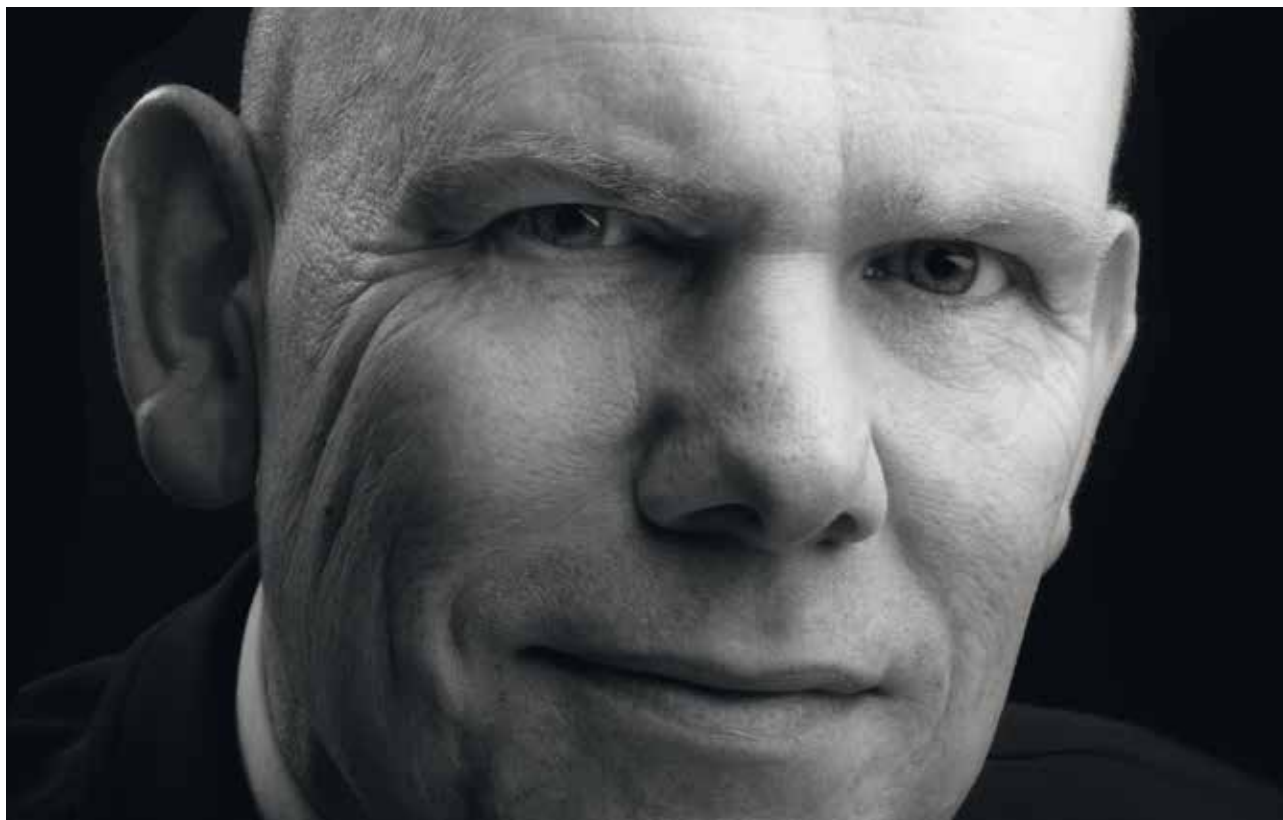
vastgoed – zijn vaak voorbeelden van een in de praktijk gebrachte nieuwe tijdgeest.

Nieuwe Wibaut

De grap is dat ook de overheid daaraan moet wennen. Zelf ben ik een fan van de guerrilla-ambtenaar, die dwars door bestaande structuren heen openingen schept waarin zulke burgerinitiatieven kunnen ontstaan en bloeien. Hij is een burger tussen burgers, activist met activisten, stadslandbouwer met de stadslandbouwers en culturele veelvraat met de cultuurvernieuwers. Mooi voorbeeld is de Nieuwe Wibaut in Amsterdam, waar groepen ambtenaren zich enkele weken op een plek midden in de samenleving (blijkbaar wordt het gemeentebureel als iets buiten of boven de samenleving gezien, maar dat terzijde) onderdompelen in urbane problematiek en leren om samen met burgers creatieve, vaak dwarse oplossingen te bedenken voor onze veranderende tijd. Jurgen Hoogendoorn, een van de inspirators van de Nieuwe Wibaut, gaf hierover ooit een prachtpresentatie onder de titel Ambtenaar in Wonderland. Met als vraag: wat gebeurt er met collega's die door de spiegel van de veranderde mogelijkheden stappen?

Blikvangers

Eigenlijk moeten we onze samenleving volzetten met zulke spiegels. Op slimme en slordige plekken in steden en plattelanden zouden wonderspiegels mogen staan waardoor burgers, ambtenaren, politici, wetenschappers en visionairs een blik kunnen werpen in een toekomst waaraan ze zelf mogen meewerken. Tegelijk is de

stedelijke infrastructuur te voorzien van transformatiebarometers waarop is af te lezen hoe het gesteld is met de transformatiegraad van de omgeving waarin de passant zich op dat moment bevindt. Weet iemand waar onze samenleving naar op weg is? Is het vooruitgangsgeloof (ooit in de hoofden van het mensdom gepompt door geesten als Vico, Hegel en Marx) nog levensvatbaar? Of is het beter om in plaats van spiegels ringen te plaatsen om handdoeken in te werpen? Een beetje zoals de blikvanger – een van de creatiefste interventies in de publieke ruimte van de afgelopen twintig jaar.

Vlees

U proeft: dit wordt een schoolvoorbeeld van een ontsporend essay. Maar dan: de grap van echte transitie is dat je niet weet waar ze in uitmonden. Als we echt willen dat mensen transformeren, dan moeten we dat niet op voorhand in bepaalde richtingen willen persen. Eerder is het zaak te investeren in nieuwe en vertrouwde vormen die het vertrouwen tussen burgers, ambtenaren en andere betrokkenen versterken.

Zie daar een heerlijke paradox van onze tijd. De diverse transitie lijken

veelal geënt op een wantrouwen in de mensen die het moeten doen. Terwijl ze moeten leiden tot meer vertrouwen tussen mensen onderling en tussen overheid en burger. Hoe komen we van wantrouwen naar vertrouwen? In de discussies over de 'move' van transitie naar transformatie lijkt dat de cruciale laag. Enerzijds lijkt de transitiebeweging bedoeld om het vertrouwen van de burger terug te winnen. Anderzijds lijkt ze het wantrouwen dieper in het burgerlijke vlees te kerven.

Dynamo

Toch even: behouden en versterken van haar draagvlak bij burgers is een primaire taak van de overheid. De vraag hoe wij ons vertrouwen in het vlees van onze instituties kunnen kerven, moet steeds op de agenda staan. De overheid als een dynamo van burgerlijk vertrouwen en als een mentale huishouding die de balans tussen wantrouwen en vertrouwen in de gaten houdt en in constructieve banen leidt.

Profeten

Dit lijken abstracte bespiegelingen die de ontsporing van dit essay hopeloos kunnen maken. Maar die ook de vraag

oproepen naar wat er komt na de transformatie. Krijgen we na de verandering van de vorm een verandering van de inhoud? Of is de transformatie een nooit eindigend proces dat haar zijn inhoud vormt? En streven we welbeschouwd naar een nieuw hoofdstuk van onze beschaving, waarin mensen, overheden, wijken, buurten, ambtenaren en politici groeien in het besef dat al hun activiteiten direct of indirect gericht moeten zijn op het voeden, inspireren, behouden en uitbouwen van vertrouwen?

Ik probeer te voelen wat ik echt voel bij deze conclusie. Ontsporing? Of een nieuw spoor? Zitten we op de TransVertrouwenExpress? Of beleven we een enkeltje desillusie? Wellicht is het antwoord afhankelijk van de richting met de meeste profeten. ➡

GOVERT DERIX IS FILOSOOF, ADVISEUR
EN SCHRIJVER. WWW.GOVERTDERIX.COM

PLATAAN REVALIDEERT

Op 18 juni 2015 is het startsein gegeven voor de renovatie van Plataan, het geriatrisch revalidatiecentrum van Sevagram. De verbouwing - in kleine stappen - is bedoeld om ouderen na hun ziekenhuisopname te laten revalideren, zodat zij zo snel mogelijk terug naar huis kunnen gaan.

Kortste weg naar herstel

Dankzij het flexibel opnamebeleid is Plataan op elk moment in de gelegenheid om haar zorgaanbod af te stemmen op de vraag van de cliënt. De geriatrische revalidatiezorg van Plataan is in onze regio de kortste weg naar herstel van ouderen (na bijvoorbeeld een herseninfarct, heupoperatie et cetera). Plataan werkt hiervoor samen met netwerkpartner Meander én een betrokken team van specialisten met eigenlijk maar één missie: de cliënt in zo kort mogelijke tijd laten herstellen.

Ondernemers en
maatschappelijke
organisaties
helpen elkaar én de
samenleving
met gesloten beurs

Hoe? Ga naar
www.beursvloermaastricht.nl

5de
Beursvloer
Maastricht
MATCH

Dinsdag 20 oktober 2015

Centre Céramique (Ingang Plein 1992)

13.00u

Maatschappelijk partners

Maatschappelijke
beursvloer
Maastricht

trajekt

ZUID
online.nl

ING

tempo-team

LIMBURGS LEF

30 JAAR

Op 1 augustus aanstaande ben ik precies dertig jaar actief in het flexwerk.

Het was op 1 augustus 1985 dat ik als intercedent startte bij het toenmalige Keser Uitzendgroep. De uitzendbranche stond echt nog in de kinderschoenen in die dagen. Ik had na mijn lerarenopleiding kort voor de klas gestaan, maar in die tijd was het vooruitzicht op een toekomst als leraar vrijwel nihil. En dus besloot ik mijn bakens te verzetten en iets te betekenen voor volwassenen op zoek naar werk. Het bleek een goede keuze. Ik vond het prachtig om werkzoekenden te mogen adviseren en begeleiden naar een nieuwe baan. En tegelijkertijd maakte ik kennis met werkgevers op zoek naar personeel, kreeg ik oog voor de spelregels die hier gelden en was ik steeds beter in staat om de belangen van zowel werkgever als werknemer te dienen. Keser Uitzendgroep werd overgenomen door de internationale en beursgenoteerde organisatie Adecco en uiteindelijk bleef ik dat bedrijf trouw tot 1997.

Dat jaar besloten Dionne en ik te starten met Wiertz Personeeldiensten, omdat we vonden dat de menselijke maat centraal moet staan. Arbeidsbemiddeling is een activiteit met maatschappelijke relevantie; je bent bezig met de toekomst van individuen en bedrijven. Wij meenden dat we die elementen het beste tot uitdrukking konden brengen via ons eigen bedrijf, dat van a tot z die visie ademt. En zo zijn we inmiddels alweer achttien jaar met ons eigen uitzendbedrijf aan de slag. Natuurlijk samen

met ons team: een hele mooie club professionals waarmee we dag in dag uit het verschil maken. Begonnen met ons eerste kantoor in Kerkrade, bedienen we op dit moment de hele provincie Limburg tussen Venray en Maastricht, en hebben we vanwege de internationale setting een vestiging in Duitsland. Naast het algemene uitzendlabel hebben we specialisaties in de vorm van Payroll Limburg voor het uitbesteden van werkgeverschap en Jurgens-Partners Zuid voor executive search en interim-management. We slagen er in om binnen Limburg een steeds nadrukkelijker rol te spelen. Dat komt omdat we de taal van de Limburgers spreken, weten wat hier speelt en welke uitdagingen er zijn. Bovendien hebben we met een compleet Limburgs filialennetwerk de juiste maat, en zie je dat de grote landelijke uitzendorganisaties zich steeds meer terugtrekken of digitale diensten aanbieden. Terwijl ik juist veel waarde hecht aan dat echte filiaal in de dorpskern. Ons bemiddelingswerk is immers bovenal mensenwerk. Mensen in de ogen kijken, een band opbouwen, eerlijk advies geven.

Mensen vragen mij deze dagen wel eens, of er wat betreft het flexwerk veel is veranderd sinds 1985. Ik denk dat dit wel meevalt, eerlijk gezegd. Zeker valt dat mee wat betreft de kern van de dienstverlening. Natuurlijk is het wel zo dat de flexbranche volwassen is geworden sinds die beginjaren en steeds meer een volwaardige plek heeft gekregen bij werkzoekenden, werkgevers en overheid. Dat komt ook doordat flexwerk eenvoudig goed geregeld is,

met een eigen CAO, opleidingsbudget, pensioen voor flexkrachten en ga zo maar door. Maar in de kern van de dienstverlening gaat het er nog steeds om, een juiste baan te vinden voor mensen op zoek naar werk, en de juiste mensen te vinden voor werkgevers op zoek naar personeel. Ik verheug mij op de komende dertig jaar! 🐾

WIERTZ PERSONEELSDIENSTEN
H.WIERTZ@WIERTZ.COM

TRIATLEET BAS DIEDEREN KLAAR VOOR IRONMAN MAASTRICHT

Zijn prestatie lijst toont een imposante reeks aan top 5-noteringen in internationale wedstrijden. Hij werd daarnaast zes keer Nederlands kampioen op de olympische afstand en ook op de halve triatlon imponeert hij met maar liefst vier nationale titels. Triatleet Bas Dieren (1980) uit Susteren staat al heel wat jaren aan de wereldtop. Op 2 augustus start hij in zijn achterland, bij IRONMAN Maastricht.

Triatlon is niet de meest voor de hand liggende sport. Hoe ben je ermee in aanraking gekomen?

“Als vijfjarig jongetje ben ik met mijn vader gaan kijken naar een triatlon in Almere. Dat is steeds in mijn herinnering gebleven. Later, in de jaren 90, zond de AVRO een verslag uit van een triatlon. Ik dacht tijdens het kijken: dat zou ik ook wel willen. Het extreme dat deze sport uitstraalt, trok me wel. Overigens valt dat wel mee als je eenmaal de sport beoefent. In die tijd zwom ik al bij PSV in Eindhoven. Ik werd zelfs 32 keer nationaal kampioen. Op mijn achttiende nam ik voor het eerst deel aan een triatlon, een recreatieve versie. Ik was meteen verknocht aan deze sport.”

Sinds een aantal jaren ben je fulltime met de sport bezig.

“Inderdaad. Na het vwo ben ik gezondheidswetenschappen gaan studeren aan de universiteit van Maastricht. In 2006 ging ik parttime aan de slag als bewegingswetenschapper bij een fysiotherapieketen. Daarnaast had ik

nog een baan als sportdocent bij de universiteit. Zo’n 20 tot 25 uur per week besteedde ik aan de sport. Twee jaar geleden merkte ik dat ik de potentie had om de wereldtop te bereiken op de lange afstand. Maar dat vereiste wel dat ik fulltime met de sport bezig zou moeten zijn, dus elke dag zwemmen, fietsen én hardlopen. Ik heb toen ontslag genomen.”

Dan heb je sponsors nodig, toch?

“Zonder sponsorinkomsten is het niet mogelijk om als professional een sport te beoefenen. Zeker niet als je wereldwijd aan wedstrijden deelneemt. Gelukkig kon ik me meteen aansluiten bij Team4Talent, een initiatief van zakenman André Kwakernaat. Hij heeft bedrijven bereid gevonden om geld te geven aan het team, zodat we op professionele basis kunnen sporten. Maar het idee achter Team4Talent gaat verder dan het ophalen van sponsorgelden. We doen ook wat terug. Zo koppelen we bijvoorbeeld talenten aan professionals, ook buiten de sport. En we geven clinics aan mensen die willen beginnen met de sport.”

Krijg je ook steun van het topsport-beleid?

“Nee, in ons land is alles gericht op de Olympische Spelen, daar gaat het budget van NOC*NSF aan op. Helaas is daar géén wedstrijd voor de klassieke afstand — 3,8 kilometer zwemmen, 180 fietsen en 42,2 lopen — maar alleen een kortere versie: de olympische afstand. Op deze afstand kan ik niet mee in de internationale top; mijn kracht zit in de duur. De Olympische Spelen zitten er voor mij dus niet in, dus ook geen NOC*NSF-status.”

In augustus ga je zwemmen, fietsen en hardlopen op bekend terrein.

“Klopt. IRONMAN is een bekende naam van een serie wedstrijden binnen de klassieke langeafstandstriatlon. Ik ben blij dat Maastricht nu ook een editie kent. Goed voor de bekendheid van de sport in ons land en in de regio.” 🐼

Günther Gach, directeur ENCI Maastricht:

“We hebben ons bestaansrecht bevochten en bewezen”

ENCI Maastricht, de oudste fabriek van ENCI, is opgericht in 1926 en ligt langs de Maaszijde van de Sint Pietersberg. De fabriek wint mergel uit de groeve om tot cement te malen. Directeur Günther Gach volgde in 2012 Frans Erens op, die bij MVV Maastricht aan de slag ging als algemeen directeur. ENCI is sponsor van de voetbalclub. Volgens Gach hebben de club en de cementfabrikant het een en ander gemeen.

Günther Gach: “Net als MVV is ENCI diepgeworteld in de samenleving en omgeving van Maastricht. We hebben allebei een historie hier. Inmiddels wonen er heel wat mensen in de regio die hier hebben gewerkt of naasten hebben die bij de ENCI betrokken waren. Maar er is nog een gelijkenis te noemen. Het is in deze tijd niet meer vanzelfsprekend dat je als organisatie bestaansrecht hebt, ook al draai je al heel lang mee.

MVV moet op sportief vlak knokken voor zijn voortbestaan, wij op het zakelijke.”

Toekomst

In 2010 is ENCI met overheid, Natuurmonumenten en omgeving overeengekomen om de commerciële winning van kalksteen uiterlijk in juli 2018 te beëindigen. Daarna zal ENCI halffabricaat klinkers aankopen om te vermalen tot cement. Gach: “Met het intreden van de slechte marktomstandigheden in 2008, blijkt dat we in staat zijn om ons veerkrachtig te kunnen aanpassen. We hebben ons bestaansrecht bevochten en bewezen. Op dit moment streven we naar een economische doorontwikkeling van ons maalbedrijf en de daaraan gekoppelde activiteiten. Dat is ons speerpunt richting toekomst.”

Nieuwe voorzitter

MVV Maastricht stelde in mei een nieuwe voorzitter aan. In de ogen van Günther de juiste man die de club verder kan brengen. “Met Bert Kersten als

nieuwe voorzitter heeft de club iemand aan boord die met daadkracht en visie een puntje aan de horizon schetst en daar ook aan vasthoudt. Ik heb hem leren kennen vanuit de relatie als gedeputeerde. De raakvlakken en gezamenlijke belangen hebben we altijd op een faire en duidelijke manier kunnen bespreken. Vanuit die relatie herinner ik me hem op een positieve wijze. Daarom heb ik alle vertrouwen in hem als voorzitter van MVV”, aldus Günther Gach. ➡

Interesse in sponsormogelijkheden bij MVV Maastricht?

Neem contact op met MVV Maastricht
043-3525757 of info@mvv.nl.

WERELDSE UITVINDINGEN

In een paar maanden tijd van een innovatief idee waar de hele wereld op zit te wachten naar een bloeiend bedrijf dat dit idee omzet in een verhandelbaar product. Het is in één zin de gedachte achter Startupbootcamp Smart Materials, die in april van start is gegaan op Brightlands Chemelot Campus in Sittard-Geleen. Smart materials zijn, simpel gezegd, duurzame materialen die een positief effect hebben op gezondheid, levensstijl en milieu. Deze drie bedrijven nemen onder andere deel aan dit weldoordachte trainingsprogramma.

ReSens

Marco Claessens: "We hebben in samenwerking met een laboratorium superabsorberende polymeren ontwikkeld, met daarbij een machine en een machineproces om deze polymeren op een drager te spuiten. We richten ons onder andere op de hygiënesector — denk bijvoorbeeld aan het optimaliseren van een luier — en de agrarische sector, waarbij ons materiaal kan worden gebruikt voor het optimaliseren van de lucht-waterverhouding. Via de bootcamp krijgen we ondersteuning van mensen die de global market kennen. Op dit moment hebben we al serieuze contacten gelegd met partijen die geïnteresseerd zijn in de afname van onze producten."

V.l.n.r.: Rob Teepen (R&D), Thomas Roeling (Sales) en Marco Claessens (COO)

NovioPonics

"We ontwikkelen een product waarmee de pesticidedoseringen met minimaal 50% kunnen worden verlaagd. Dat is interessant voor de agrobusiness, omdat er regelingen op komst zijn om het gebruik van pesticiden te reduceren. De bootcamp versnelt zeker de business van start-ups. Eind dit jaar starten we met de marktintroductie van ons product. Het is onze droom om ons product wereldwijd te introduceren. We beginnen in Nederland. Daarna willen we graag de Chinese markt betreden, omdat China een grote markt is en het gebruik van pesticiden in dit land nog niet goed onder controle is."

Linde Zhou (CEO)

CeraCarbon

Roeland Coumans: "Wij hebben een nieuw keramisch gecoat materiaal ontwikkeld waarbij we de eigenschappen van carbonfiber - ultralicht en ijzersterk - hebben gecombineerd met de slijtvastheid van keramiek. De eerste toepassing - in een voorvork voor een motor - is onlangs getest op het circuit van Zolder in België. Met succes. We gaan het materiaal binnenkort doorontwikkelen met vliegtuigbouwer Fokker voor de toepassing in landingsgestellen. De bootcamp levert ons een interessant netwerk op. Daardoor zijn we al met diverse grote bedrijven in contact gekomen."

V.l.n.r.: Roeland Coumans (CEO), Monique Coumans (Legal & Backoffice), Paul Slangen (Business Development) en Bart Weusten (stagiair)

ONTGOOGELEN ONTGOOCHELT

Google krijgt per week vijf miljoen verwijderingsverzoeken. Dat betreft veelal verzoeken over onrechtmatige informatie. Publicaties op de blogs van Google zijn gebaseerd op het recht van vrijheid van meningsuiting. Dat grondrecht wordt door Google voor onaantastbaar gehouden.

“Mensen de toegang ontfeggen tot relevante en neutrale informatie, is in strijd met het recht van eenieder op informatie”, laat de provider weten.

Google heeft een probleem, zo zegt het. Wanneer iemand verwijdering verzoekt van een belediging, leugens of andere kwaadsprekerij, dan komt het klem te zitten. Enerzijds heeft de klant recht op het verstrekken van informatie, anderzijds heeft de benadeelde het recht op verwijdering daarvan. Google zegt dat het voor een dilemma staat dat het onmogelijk maakt wereldwijd te verwijderen.

Toch heeft het Europees Hof bepaald dat iedereen het recht heeft om vergeten te worden op het internet, zeker voor wat betreft zoekmachines. Het Hof zocht daarbij aansluiting bij de definitie van advocaat en raadsheer Louis Brandeis (1856-1941): *'The right to be left alone'*, het recht om met rust gelaten te worden.

Technisch kan Google iedereen en iedere publicatie met één druk op de knop ontgoogelen. Het verzekert dat prompt te doen. Een enkel verzoek daartoe is voldoende. Is dat wel waar?

Providers hebben immers geen belang bij verwijdering. Zij gedijen bij het goede, maar ook bij het kwade op internet. Kwaad is bijzonder winstgevend, een businessmodel.

Neem bijvoorbeeld wraakporno. Wraakporno is hot! Wraak kan slimmer en beter dan vroeger.

Vandaag beschikt een beetje 'lover' over een uitgebreid portfolio met beeldmateriaal van zijn seksleven. Evenals sporters, met het oog daarmee hun kunsten te verbeteren.

Plaatjes of filmpjes uit de verzameling worden door wraaklustige exen geplaatst op Facebook, Google etc. Oma kan daardoor vrijelijk de kunsten van haar kleindochter beoordelen. Dát is wraakporno!

Deze nieuwe wraak is big business. (zie: www.myex.com). Geen mens (of dier) is veilig. Wanneer eventjes geen beeldmateriaal voorhanden is, biedt het internet een ruime sortering aan mogelijkheden. Een beetje fotoshoppen en *Yeah!*

Strafbaar stellen biedt geen soelaas. Wraaknemers zijn anoniem, dát is het probleem. Zij verschuilen zich achter Tor-netwerken en VPN-systemen, verdichtsels van internetverbindingen.

Een anonieme mens kan niet bestraft worden. Om het kwaad uit te roeien, zal de dader opgespoord moeten worden, een taak van de politie. Daar ontbreekt echter kennis en motivatie.

Providers werken niet mee, zo zagen wij. In een recente procedure is vastgesteld dat Google blogs niet-toegankelijk maakt, enkel voor het land waarin de verzoeker woont. In de rest van de wereld blijft het dus bestaan. Google, dat in het openbaar zegt dat het de helft van de verwijderingsverzoeken toekent, heeft in werkelijkheid nog nooit één blog verwijderd.

Zo werd het mogelijk dat een dertienjarig meisje uit Vessem is al acht jaar lang als pedo-icoon op het internet is te vinden. Haar foto werd toen ze vijf jaar oud was van Instagram geplukt en op een pornografisch plaatje geshopt en vervolgens gepost.

Háár grondrecht is het recht op privacy, zoals door Louis Brandeis omschreven. Het recht om met rust gelaten te worden. Dat is precies wat niet gebeurt, zij wordt niet met rust gelaten. Dat is ontgoochelen! ➡

FONS MULDER

MULDER ADVOCATEN

De verpleeghuisarts die zijn vrouw wilde laten vermoorden: hoe rechters verschillend kunnen oordelen

Een arts gaat werken bij een verpleeghuis. Over zijn strafrechtelijk verleden heeft hij zijn werkgever niets verteld. De werkgever komt er op enig moment toch achter. Verschillende procedures volgen. Hoe loopt dit af?

Ruim vijf maanden na de eerste werkdag van de arts werd de directie van het verpleeghuis waar hij werkte gebeld door een journalist en later door de Inspectie voor de Gezondheidszorg. Of men wel wist dat er bij de instelling een arts in dienst was die een crimineel verleden had. De arts was namelijk zeven jaar daarvoor veroordeeld tot vijftien jaar gevangenisstraf vanwege een poging om zijn echtgenote te (laten) vermoorden. De arts had een deel van deze straf uitgezeten.

Ontslag op staande voet

De arts werd door de directie geconfronteerd met de verkregen informatie en erkende deze. Daarop volgde ontslag op staande voet. De directie vond namelijk dat de arts openheid van zaken had moeten geven toen hij in dienst trad. De arts was het daarmee niet eens en verzocht de rechter in kort geding om wedertewerkstelling. De arts kreeg gelijk. De rechter was van oordeel dat de werkgever indertijd, zeker gezien het 'gat' in zijn cv, na had moeten gaan hoe het zat met het verleden van de arts. Op de werkgever

Mark van de Laar | Capra Advocaten Maastricht

rustte met andere woorden een onderzoeksplicht, en daar was volgens de rechter niet aan voldaan. Ook was er niet om een Verklaring Omtrent het Gedrag gevraagd. Omdat de arts bovendien prima functioneerde, was het ontslag op staande voet niet terecht. De arts mocht van de rechter dus terug naar zijn werk.

De volgende stap: ontbinding van de arbeidsovereenkomst

De directie van het verpleeghuis liet het er niet bij zitten.

Zij verzocht de rechter om de arbeidsovereenkomst te ontbinden. Daarvoor geldt een minder strenge toets dan voor een ontslag op staande voet. Meer kans van slagen dus voor de werkgever. De rechter ontbond inderdaad de arbeidsovereenkomst, en kwam daarbij tot geheel andere overwegingen dan zijn collega in de kortgedingprocedure. De rechter oordeelde niet dat op de werkgever een onderzoeksplicht rustte. Hij draaide het om: de arts had

een informatieplicht. De arts had zijn nieuwe werkgever dus moeten inlichten over zijn veroordeling. Vooral had de arts, aan wie de zorg werd toevertrouwd voor oudere, kwetsbare mensen, een spreekplicht over het feit dat indertijd bij hem een persoonlijkheidsstoornis was geconstateerd. Dat de arts hierover had gezwegen, was voor de rechter reden om de arbeidsovereenkomst te ontbinden zonder een vergoeding toe te kennen. Tegen deze uitspraak was geen hoger beroep mogelijk. Hiermee was de rol van de werkgever uitgespeeld.

De rol van de Inspectie voor de Gezondheidszorg

Aanvankelijk vond de inspectie dat er helemaal geen reden was om in te grijpen. Maar op een gegeven moment — mij is nog onduidelijk waarom — veranderde dit. De inspectie vond namelijk dat het aanzetten tot een levensdelict niet te verenigen was met de beroepsuitoefening van arts. De inspectie diende daarom een klacht bij het tuchtcollege in. De inspectie verzocht om doorhaling uit het artsenregister. Het Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg oordeelde echter dat de inspectie niet-ontvankelijk was in de klacht. Men vond het handelen van de arts weliswaar verwerpelijk, maar dit handelen vond plaats in de 'relationele sfeer', en daarbij had de arts nu eenmaal niet

de 'hoedanigheid van arts'. Volgens het tuchtcollege had de arts dus niet tuchtrechtelijk laakbaar gehandeld.

Het oordeel van het Centraal Tuchtcollege

De inspectie liet het er niet bij zitten. In hoger beroep oordeelde het Centraal Tuchtcollege dat de arts wel degelijk had gehandeld in strijd met de tuchtnormen die voor artsen gelden. Volgens het tuchtcollege is het tuchtrecht er juist op gericht om het vertrouwen van de samenleving in artsen

te versterken en te borgen. Door het handelen van de verpleeghuisarts was het vertrouwen aangetast. De inspectie kreeg dus alsnog gelijk.

Volgde er een tuchtmaatregel?

Nee, het Centraal Tuchtcollege legde helemaal geen maatregel op. Dit zou namelijk in de gegeven omstandigheden, aldus het Centraal Tuchtcollege, niet proportioneel zijn. Het gewraakte handelen vond immers meer dan twaalf jaar geleden plaats. De arts had daarvoor

gevangenisstraf gekregen, die hij ook grotendeels had uitgezeten. Verder had de arts tijdens de detentie een resocialisatieprogramma gevolgd, aldus het tuchtcollege.

Geen tuchtrechtelijke maatregel dus; geen doorhaling uit het register. Het staat de arts daarmee vrij om elders aan de slag te gaan. Of dit ook is gebeurd, weet ik niet. Helaas is hij wel doorgegaan met crimineel gedrag. Uit een van de uitspraken blijkt althans dat de arts enkele jaren geleden opnieuw is veroordeeld, nu

vanwege mishandeling van zijn vriendin en haar moeder. Als dit geen interessante rechtspraak is, weet ik het niet meer. Er is nog veel meer over deze zaak te zeggen, maar hier laat ik het maar bij. Verschillende instanties kunnen tot verschillende oordelen komen. Dat gebeurt wel vaker. De rechters hebben geoordeeld, en daar moeten we het in deze zaak mee doen! 🐼

- ADVERTENTIES -

capra
overheid

Capra Advocaten
vestiging Maastricht:
Spoorweglaan 7
6221 BS Maastricht

capra
onderwijs & cultuur

Telefoon 043-7 600 600
Fax 043-7 600 609
maastricht@capra.nl
www.capra.nl

capra
zorg

De advocaten in Maastricht:
Gregoor van Duren
Mark van de Laar
Rianne Dreuning
Luc Janssen

www.capra.nl

Capra is gevestigd in:
's-Gravenhage
's-Hertogenbosch
Zwolle
Maastricht

Anne Buskes, welzijnsorganisatie Trajekt:

‘Welzijnswerk is waardecreatie voor iedereen’

Welzijnswerk heeft voor velen nog vaak een stoffig imago en wordt vooral geassocieerd met probleemwijken, kwetsbare doelgroepen en de schaamlap van onze welvarende samenleving. Maar menige welzijnsorganisatie is zichzelf opnieuw aan het vinden. Gedwongen door bezuinigingen en op de vleugels van een nieuwe tijdgeest. Zuid sprak met Anne Buskes, directeur-bestuurder van welzijnsorganisatie Trajekt in Maastricht en Heuvelland. In de manier waarop zij haar organisatie meeneemt in de vaart der volkeren, is een belangrijke rol weggelegd voor het bedrijfsleven. Maar dat gaat niet zonder weerstand.

Van oudsher zijn de 160 medewerkers van Trajekt samen met vele vrijwilligers actief in de haarkanten van Maastricht en Heuvelland. Maatschappelijk werk in buurten en op scholen, projecten om vereenzamende senioren te ondersteunen, de kansen van kwetsbare jongeren te vergroten, de leefbaarheid en veiligheid van buurten en wijken te verbeteren en tal van andere activiteiten. Een enorme hoeveelheid werk die wordt verzet in buurthuizen, sociale huiskamers, wijkservicepunten, in een-op-eencontacten en een keur aan projecten, interventies en initiatieven. Maar door de opkomst van de participatiesamenleving kijken opdrachtgevers, met name de gemeenten, anders naar dat werk. Buskes: "Vroeger zaten onze professionals veelal in de oplossingsreflex. Nu is het zaak dat we mensen en buurten zoveel mogelijk helpen zichzelf te helpen. 'In hun eigen kracht zetten', heet dat in jargon. Dat is een constante zoektocht waarvoor geen gouden recepten bestaan. En die naast het reguliere werk vraagt om innovatieve en creatieve benaderingen."

Kantelingen

Buskes is niet te benijden. Of juist wel. Feit is dat ze als verantwoordelijke voor Trajekt in een meervoudige spagaat zit. Of beter nog: een ten minste viervoudige kanteling. Buskes heeft naar eigen zeggen een helder beeld van de toekomst van welzijnswerk. Maar die toekomst is slechts te bereiken door vele kleine stapjes. Daarom getuigt het van wijsheid om het visionaire verhaal gedoseerd te brengen. Maar toch even. Als het klopt dat leiderschap begint met het zien van de toekomst voordat ze is begonnen, wat is dan de toekomst die Buskes voor ogen staat?

Quatro helix

Buskes: "Kantelen betekent om te beginnen dat welzijnswerk zich niet meer beperkt tot zwakkere wijken en mensen, maar dat het zich overal kan afspelen. Neem het vergezicht van Wim van de Donk, CdK van Brabant, in zijn veelbesproken ROB-lezing. Daarin sprak hij behoefte uit aan een nieuw beginsel van beweging. Het in praktijk brengen van het inzicht dat welzijn overal kan zitten, is zo'n beginsel. Waaraan ik

“Wie eenmaal die betrokkenheid bij welzijnswerk heeft gevoeld, raakt dat nooit meer kwijt”

graag het inzicht van waardecreatie toevoeg. Welzijnswerk is waardecreatie voor in beginsel iedereen en overall. Dat klinkt als abracadabra. Maar het wordt snel concreet als je het toepast op de vier belangrijkste partijen in welzijn, namelijk de overheid, burgers, bedrijven en welzijnsprofessionals; zeg maar de quatro helix van welzijn nieuwe stijl, om ook dit maar meteen in modisch jargon uit te drukken.”

Sterk en zwak

“Voor overheden betekent dit inzicht dat welzijn niet langer een sluitpost is op de begroting, maar is te benaderen als een maatschappelijk verdienmodel. Welzijnswerk heeft een niet te onderschatten preventieve waarde, leidt tot kostenbesparingen voor UWV, justitie en zorg, en draagt bij aan de leefbaarheid en veiligheid van de totale stad. Welzijnswerk levert winst op, maar we hebben onvoldoende instrumenten om dat zichtbaar te maken. En het is ook maar de vraag of je alles moet willen kapitaliseren. Bij Trajekt experimenteren we met modellen die het maatschappelijk rendement uitdrukken in termen van throughput, outcome en impact. Die impact wordt voelbaar als je je voorstelt dat we al dat werk niet meer zouden doen.”

Nieuwe werkelijkheid

“Burgers gaan in de nieuwe werkelijkheid beseffen dat de verantwoordelijkheid voor welzijn bij iedereen ligt. Nu lijkt het vaak nog alsof zwakkeren de rekening van de participatie-samenleving twee keer krijgen gepresenteerd. Eerst worden ze gekort, daarna krijgen ze te horen dat ze het zoveel mogelijk zelf moeten oplossen. De welzijnslogan van de gemeente Maastricht is in dit kader heel treffend: Samen kunnen we het zelf.”

Maar samen moet ook écht samen zijn. Welzijnswerkers staan voor de uitdaging om verbindingen tussen sterk en zwak te leggen en het ontstaan van 'samen' te stimuleren.

“En ze bewaken dat niemand onder het beschavingsminimum zakt. Niet iedereen kan altijd vanzelfsprekend meedoen. Maar iedereen telt mee. Vandaar dat wij het motto *Iedereen doet ertoe* uitdragen. Dat is de ultieme basis van een beschaafde inclusieve samenleving. Door te investeren in welzijnswerk zegt de overheid tegen alle burgers dat ze er altijd toe doen, ook als ze om welke reden dan ook niet kunnen participeren. Want, laten we eerlijk zijn, iedereen kan in een situatie terecht komen waarin hij behoefte heeft aan welzijnswerk.”

Maatschappelijk makelen

Aldus komt Buskes op het thema van maatschappelijk makelen. Dat is, kort gezegd, het matchen van producten en diensten van bijvoorbeeld het bedrijfsleven aan vragen van verenigingen, buurtplatforms, sportclubs en andere maatschappelijke organisaties. Tijdens vijf Maastrichtse beursvloeren en een eerste buurtbeursvloer zijn intussen meer dan achthonderd van die deals tot stand gekomen, variërend van accountantsdiensten voor buurtcentra tot een opknafbeurt voor een speeltuin tot een ondersteuning van de Fietsbank.

Luis in de pels

Buskes: “Zie het als een bijdrage aan de ontluisende deeleconomie en het prikkelen tot sociale innovatie. De beursvloeren hebben ook een

belangrijk publicitair effect. We maken daarmee tastbaar dat welzijn een gedeelde verantwoordelijkheid is die ook bedrijven kunnen en moeten nemen. Als je écht kantelt, kom je uit bij zulke innovaties. Ook voor onze eigen medewerkers is dat soms wennen. Vanuit een natuurlijke sterke betrokkenheid bij de zwakkeren in de samenleving staan ze soms sceptisch tegenover bedrijven en overheden. En dat is ook onze rol. We zijn tegelijk uitvoeringsorganisatie van welzijnswerk én luis in de pels. Enerzijds vertrouwenspersoon van mensen en buurten, anderzijds nauw betrokken bij het veiligheidsbeleid van de gemeente. Enerzijds onzichtbaar op de achtergrond. Anderzijds er staan als het moet. Dat vraagt om constant laveren en balanceren. Een helder kompas van integriteit is daarbij wezenlijk."

Rendement

"Wie eenmaal die betrokkenheid bij welzijnswerk heeft gevoeld, raakt dat nooit meer kwijt. Of ik trots ben op Trajekt? Zéér trots! En het is heel mooi om te zien hoe ook steeds meer bedrijven ervaren waar welzijn om draait. En langzaam maar zeker de omslag maken van een eenzijdige focus op winstmaximalisatie naar maatschappelijke betrokkenheid. Niet als lippendienst. Maar omdat ze ervaren dat het leidt tot meer tevredenheid, menselijkheid, duurzaamheid, bedrijfsmatige continuïteit en, jawel, ook tot meer rendement. Sommigen van mijn medewerkers zullen misschien zeggen: 'Waar hééft die het over?' Maar ook dat hoort bij de ingewikkelde uitdaging van welzijnswerk: samen met burgers, overheden, bedrijven en betrokken professionals komen tot een nieuwe taal en een nieuwe werkelijkheid die ontstaat terwijl we ermee bezig zijn."

a Flexpoint company

t +31 (0)88 666 07 80

e info@easymatch.nl

easymatch.nl

PASSION FOR
Approba
PEOPLE & BUSINESS

"... uw HR Business Partner!"

Marcel Schrijnemaekers (Maastricht University) traint bestuurders, ondernemers en politici

Vorbereiding essentieel bij tv-optreden

Een tv-interview. Optreden in een livepraatprogramma. Een gouden kans, die zonder een gedegen voorbereiding echter ook kan eindigen in een afgang. “In een ochtend of middag kan ik iedereen leren om een tv-optreden tot een succes te maken”, zegt Marcel Schrijnemaekers, bij Maastricht University verantwoordelijk voor de het geven van mediatraining. “Een goed verpakte, bondige boodschap die op een aantrekkelijke manier wordt gebracht: dáár draait het om bij een succesvol mediaoptreden.”

Niet zelden zit Marcel Schrijnemaekers met gekromde tenen voor het tv-scherm. Hakkende bestuurders, onzekere wetenschappers, directeuren die zich door de interviewer in een hoek laten drijven of provoceren. Gesprekken die verzanden in oninteressante dialogen. “Jammer, want je krijgt niet zo heel vaak de kans om voor een tv-publiek je boodschap te verkondigen. Wat je ook te vertellen hebt, je moet in alle gevallen goed beslagen ten ijs komen. En dat is vaker niet het geval dan wel.”

De oud-journalist en woordvoerder van onder meer Maastricht University wil niet arrogant zijn, maar hij ziet meteen of iemand zich al dan niet voorbereid heeft op een tv-optreden. “Dat is geen gave, je hoeft slechts te kijken en te luisteren. Het begint met het uiterlijk en de houding. Er goed verzorgd uitzien is nog altijd belangrijk. Net als een enthousiaste uitstraling. Er is onder meer in de VS veel onderzoek gedaan naar het effect van gefilmd boodschappen. Zeventig procent van het effect wordt bepaald door de uitstraling, twintig procent door de manier van praten en tien procent door de boodschap. Natuurlijk hamer ik op de boodschap, het gaat per slot van rekening om de inhoud.

Je krijgt echter alleen de aandacht voor de inhoud als je goed overkomt.”

Seconden

Actief, geïnteresseerd, open en als het even kan met een goed humeur, zo luidt het advies. “Ook op dat gebied zijn veel wetenschappelijke onderzoeken gedaan. Aandacht krijg je niet door te mompelen, weg te kijken of onderuit te hangen. De kijker beslist binnen een paar seconden of hij verder wil met jou. Haakt hij af, dan is hij definitief weg. Dus ja, uiterlijk en houding in combinatie met een aantrekkelijke boodschap zijn in eerste instantie bepalend voor een succesvol optreden voor de camera.”

Marcel Schrijnemaekers laat zich niet verleiden tot het noemen van slechte voorbeelden. “Ik kijk liever naar de positieve uitschieters. De Wereld Draait Door bijvoorbeeld. Vrijwel iedereen die daar aan tafel schuift, is enthousiast en heeft zich duidelijk geconcentreerd op de boodschap die hij of zij wil overbrengen. Kort, kernachtig en zonder zich van de wijs te laten brengen door de presentator, de andere deelnemers of het publiek. Ook iemand als oud-burgemeester Gerd Leers van Maastricht was en is in een tv-studio

als een vis in het water. Spreken in duidelijke en krachtige bewoordingen, altijd met een heldere boodschap en steeds enthousiast gebracht. Dat is geen gave.”

Leren

Daarmee geeft hij aan dat een optreden vóór de camera's te leren is. “Natuurlijk, ik heb de afgelopen jaren tientallen trainingen verzorgd. Eerst intern voor het college en professoren die regelmatig om hun visie gevraagd worden. Sinds ruim een jaar is de dienst ook beschikbaar voor andere instituten en het bedrijfsleven. In een dagdeel van vier uren kun je heel veel leren. De trainingen zijn persoonlijk en heel intensief. In de praktijk leveren de trainingen goede resultaten op. Ik zie mensen aan het woord die goed overkomen en ook nog eens de boodschap uitstekend verwoorden.”

Vanzelfsprekend neemt Marcel Schrijnemaekers zijn journalistieke ervaring mee in de trainingen. Hij kent de valkuilen en weet dat interviewers vaak een andere kant op willen dan de geïnterviewde. Opleidingen bij ervaren mediatrainers in Hilversum en New York hebben hem nog meer bagage gegeven. Daarnaast neemt hij de kennis

Marcel Schrijnemakers (midden) tijdens een training

over psychologische processen mee die hij de afgelopen acht jaar heeft vergaard bij de faculteit Psychology and Neuroscience. “De mentale voorbereiding is net zo belangrijk als de inhoudelijke. Belangrijk is zelfvertrouwen. De zenuwen de baas blijven. Plankenkoorts is niet gek. Een optreden voor de camera’s blijft voor vrijwel iedereen spannend. In de trainingen leren we mensen daarmee om te gaan. Er zijn trucjes om vervelende vragen zo te beantwoorden dat je toch je boodschap kunt vertellen. Noodzakelijk is dan wel dat je die boodschap kunt dromen. In de trainingen wordt ook daar veel aandacht aan besteed.”

Samen

De meeste professionele mediatrainers werken in de Randstad. Maastricht University heeft er bewust voor gekozen om de dienst open te stellen voor externe partijen. “Waarmee we nu ook in het zuiden een professionele training kunnen aanbieden. De universiteit werkt

meer en meer samen met andere instellingen en het bedrijfsleven. Waarom zouden we onze kennis en kunde dan niet ter beschikking stellen aan de regio? Er zijn zoveel ondernemers die een persconferentie plannen, iets bekend willen maken of gevraagd worden om hun mening of deelname in een of ander programma. Wij bereiden ze voor. De UM beschikt over een professionele tv-studio, maar de trainingen met de inzet van de camera kunnen net zo goed bij de opdrachtgever inhouse worden gegeven. Training en coaching komen ook van pas bij het maken van een videoboodschap voor de eigen website of bedrijfspresentatie.”

Kans

De trainingen vergen in principe één dagdeel. Ook is er de Media Interview Check van twee uur. “Bedoeld voor mensen die onverwacht het verzoek

krijgen om aan te schuiven bij een tv-programma. We focussen dan op houding en boodschap, en lopen de belangrijkste do’s en don’t’s na. Voor spoedgevallen maken we meteen ruimte, maar het is beter om een complete training te volgen. Komt er dan op een dag die kans, dan ben je er helemaal klaar voor. En camera’s zijn tegenwoordig overal. Wees voorbereid! In beide programma’s oefenen we praktijksituaties, die we vervolgens meteen evalueren. Een microfoonsprek, een interview in een studio en deelname in een praatprogramma à la AvondGasten of DWDD. We prikkelen, dagen uit en spelen advocaat van de duivel. Het is verbazingwekkend hoe snel mensen leren. Hoe ze na een paar takes al enthousiast en energiek overkomen. Het is een snel renderende investering.”

Meer informatie en testimonials op www.mediatraining.maastrichtuniversity.nl

Een goed gesprek in Sittard over de toekomst van de zorg

Innovaties moeten de zorg betaalbaar houden

Het beroep op de zorg blijft stijgen. Tegelijk is kostenbeheersing onontkoombaar en mag aan de kwaliteit niet getornd worden. Ziehier de dubbele spagaat die vraagt om creatieve en innovatieve oplossingen. Op initiatief van Zuid schoven Roel Goffin (Atrium-Orbis), Jacques van der Linden (Rabobank Westelijke Mijnstreek), Jan Ramaekers (Sananet) en Miriam Stevens (Rabobank Westelijke Mijnstreek) aan voor een goed gesprek over de actuele ontwikkelingen en de toekomst van de zorg. Eén van de conclusies: E-health, zorg op afstand, zal een grote vlucht nemen.

“Als je E-health inzet, komen patiënten immers alleen naar het ziekenhuis als het nodig is”

Jan Ramaekers, algemeen directeur van het in Sittard gevestigde Sana-net, treedt op als gastheer voor het lunchgesprek waarin het vooral gaat over innovaties in de zorg. Zelf heeft de ondernemer daarin de laatste jaren samen met Atrium-Orbis forse stappen gezet. Trots demonstreert hij de IBD-coach, een online platform voor patiënten met chronische darmaandoeningen zoals de ziekte van Crohn. “De patiënten loggen regelmatig thuis in en beantwoorden vragen. Een gespecialiseerd verpleegkundige beoordeelt de informatie en koppelt terug. Met bijvoorbeeld eet- of beweegadviezen. Hij overlegt waar nodig met de arts, die bepaalt of er wellicht iets in de medicatie moet veranderen. Of misschien wil hij de patiënt wel even zien. Dit is dus duidelijk een vorm van E-health, zorg op afstand. De patiënt wordt voortdurend in de gaten gehouden en daardoor daalt het beroep op de huisarts en de nog duurdere ziekenhuiszorg.”

Kosten besparen

Roel Goffin, in de Raad van Bestuur van ziekenhuiscombinatie Atrium-Orbis in Heerlen en Sittard-Geleen en verantwoordelijk voor de zorgtak, knikt bevestigend. “Dit is zo’n innovatie waarmee kosten bespaard worden. Als je E-health inzet, komen patiënten immers alleen naar het ziekenhuis als het nodig is. Overbodige controles zijn dan verleden tijd. De specialist houdt zo ruimte over voor andere patiënten. En dat is nodig ook, want het beroep op de zorg neemt alleen maar toe. We worden gemiddeld

ouder en uiteindelijk ook minder gezond oud. In Zuid-Limburg is die trend al een aantal jaren zichtbaar, de rest van Nederland volgt nu ook. We weten allemaal dat de zorgkosten de pan uitrijzen. Momenteel gaat circa dertien procent van het nationale inkomen op aan zorg. Zonder passende maatregelen stijgt dat percentage naar veertien, misschien wel vijftien procent. Bovendien zijn er steeds minder werkenden om belastingen en premies te betalen. Er moet dus veel veranderen. E-health is zo’n instrument waarmee de kosten gedrukt kunnen worden. En nee, dat gaat niet ten koste van aandacht en kwaliteit. Integendeel, de patiënt kan meerdere keren per dag contact hebben met de verpleegkundige. Op die manier worden afwijkingen in het ziektebeeld van een patiënt meteen herkend en kan een verpleegkundige sneller en nog adequater reageren. Onze specialisten reserveren vervolgens weer tijd om patiënten met dringende klachten te zien.”

Wereldwijd

De IDB-coach is een succes en wordt in Zuid-Limburg gebruikt door verschillende ziekenhuizen en ruim achthonderd patiënten. Het online programma is onlangs verkocht aan ziekenhuizen in Leiden en Amsterdam, en er is belangstelling uit het buitenland, vertelt Jan Ramaekers. “Artsen kunnen er wereldwijd mee werken. We gaan samenwerken met een groot bedrijf dat ook in Azië en Amerika actief is. De IDB-coach werkt overal waar internet is. En dat geldt ook voor vergelijkbare platforms die we hebben ontwikkeld voor patiënten met de ziekte van Parkinson, COPD en hartfalen. Momenteel werken we aan een platform voor mensen met MS en ontwikkelen we een monitoringsysteem voor valpreventie bij kwetsbare ouderen. We hebben nu ruim vijf jaar gepioneerd en in één keer gaat het hard.”

Teckle Zorg

Directievoorzitter Jacques van der Linden van Rabobank Westelijke Mijnstreek kan dat alleen maar beamen. “In 2011 zijn we gestart met Teckle, onze innovatieservice waarmee we innovatieve ondernemers ondersteunen met kennis, netwerk én kapitaal. Kandidaten genoeg hier in de Westelijke Mijnstreek, zeker op het gebied van nieuwe materialen en chemische innovaties. Echter, we kregen en krijgen steeds meer

ondernemers over de vloer die inspelen op de wereld van de zorg. Bijna de helft van de aanvragen heeft wel een relatie met die zorg. Daarom hebben we speciaal Teckle Zorg opgericht. We leveren dat stukje risicofinanciering als het bedrijf nog niet in aanmerking komt voor een gewone bancaire lening, maar wel al een product of dienst heeft waar we toekomst in zien. Zoals Sananet, inderdaad. Sinds vorig jaar doen we zaken met elkaar.”

Netwerken

Het Teckle Zorg Team van Rabobank Westelijke Mijnstreek bestaat uit zes experts. Een van hen is Miriam Stevens, Accountmanager Zakelijke Relaties. “Onze innovatieservice Teckle Zorg gaat verder dan dat stukje financiering”, legt ze uit. “Samen met onze collega’s van de Rabobank in Maastricht ontsluiten we een netwerk voor ondernemers. Dan heb je het over onderwijs- en kennisinstellingen, overheden en bedrijfsleven. Ondernemers krijgen zo toegang tot heel veel kennis en kunde. We leggen verbindingen, organiseren netwerkbijeenkomsten en events én kunnen uiteraard de connectie maken met Rabobank Nederland voor het oplossen van financiële vraagstukken. Deze netwerken zijn minstens zo waardevol als de geldelijke bijdragen.”

Jacques van der Linden ziet in de Teckle-innovatieservice een duidelijk bewijs voor de veranderende rol van banken in de samenleving. “De Rabobank is een coöperatieve bank. We voelen de verantwoordelijkheid om de economie te ondersteunen, iets waar we allemaal beter van worden. Dat geldt zeker voor innovaties in de zorg. Slimme vindingen die de kosten beheersbaar houden en ook nog eens economische verdienmodellen creëren. Daar dragen wij met onze kennis en ervaring graag aan bij.”

Regie

Orbis, sinds kort gefuseerd met Atrium, onderhoudt al meer dan tien jaar een relatie met Sananet. Tot grote tevredenheid, weet Roel Goffin. “Samenwerking met innovatieve partijen als Sananet is nodig om de uitdagingen aan te gaan. En die zijn niet gering. In de gezondheidszorg zien we dat mensen zo lang mogelijk de regie over hun eigen leven willen houden. De keuzes daarin zijn beperkt. Kijk naar het verdwijnen van verzorgingshuizen. Thuiszorg, zorg op afstand: daar zetten we in Nederland op in. De organisatie rondom zorg verandert fundamenteel. Verder zie

Miriam Stevens (1972)
Accountmanager Zakelijke Relaties
Rabobank Westelijke Mijnstreek.

Roel Goffin (1968)
Raad van Bestuur Atrium-Orbis

Jacques van der Linden (1952)
Directievoorzitter
Rabobank Westelijke Mijnstreek

Jan Ramaekers (1967)
Algemeen directeur Sananet

ik, gelukkig, meer aandacht voor preventie. “Er is een tijd geweest dat een ziekenhuis het grootste deel van het geld verdiende met behandelingen en opnames. Dat model kantelt langzaam. We gaan mogelijk naar een tijdperk waarin een ziekenhuis een budget krijgt voor een bepaald zorggebied. Verzekeraars lopen daar warm voor, want hiermee zijn kosten beter beheersbaar en stimuleer je innovatie. Dan wordt preventie pas echt interessant. Dan ook zijn platforms als die van Sananet goud waard. Ze voorkomen dat ziektes verergeren, omdat direct bijgestuurd kan worden.”

Jan Ramaekers hoort dat natuurlijk graag. “Jazeker, en voor ons is die samenwerking essentieel om steeds betere E-healthapplicaties te maken. Mijn grote droom is een groot medisch internetplatform, een telezorgcentrum, met expertteams die de strijd aanbinden met chronische ziektes. Er zijn verschillende initiatieven in Zuid-Limburg; het zou mooi zijn om die te bundelen, waardoor je Limburg als topzorgregio nog beter op de kaart zet.”

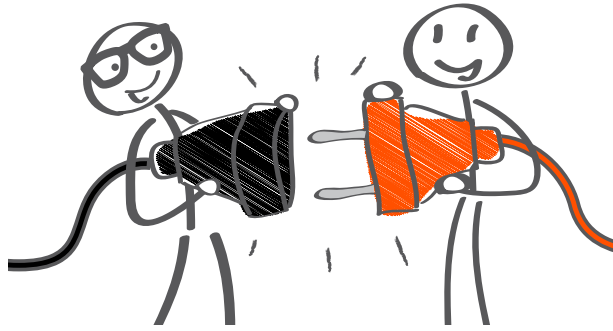
Technologie

Roel Goffin zal er niet tegen zijn. “De grote vraag is hoe we de technologie inpassen. De ontwikkelingen gaan razendsnel. Stuur een druppeltje urine naar de VS en een week later heb je je DNA-profiel in de bus. Met alle mogelijke afwijkingen en bedreigingen. Waarmee je dus naar de arts kunt stappen. Er zijn apps en goedkope meetinstrumenten op de markt waarmee je je lichaamsfuncties doormeeet. Waar moet dat heen? Hoe kanaliseer je dat en waar liggen de grenzen op het gebied van privacy? Er komt veel op ons af. Samenwerking is essentieel.”

Rabobank wil daar in ieder geval bij zijn, besluit Jacques van der Linden. “De rol van de bank verandert. Kijk naar de ontwikkelingen met de zzp'ers. Allemaal mensen die zelf de regie in handen hebben en zelf beslissen over pensioen, verzekeringen en de zorg die ze willen afnemen. Wij gaan mee in de nieuwe ontwikkelingen. Mooi dat onze regio een aantal voorlopers heeft.” ➡

Sevagram **Connect!**: dé makelaar die vraag en aanbod bij elkaar brengt

Sevagram Connect! zoekt, vindt en verbindt op een laagdrempelige en voordelige manier.

Een innovatief digitaal platform waarop vragers en aanbieders van alle denkbare vormen van zorg – in de breedst mogelijke zin van het woord – met elkaar in contact worden gebracht met als doel: verbinding. Dat is in het kort de gedachte achter Sevagram Connect!.

Wekelijks aanbod per e-mail

Sevagram Connect! is een gesloten online platform dat gratis toegankelijk is voor medewerkers, vrijwilligers en relaties van Sevagram. Maar ook cliënten en hun familieleden of overige geïnteresseerden kunnen gratis gebruikmaken van deze eigentijdse service die vraag en aanbod duidelijk in beeld brengt. Deelnemers aan **Sevagram Connect!** ontvangen wekelijks een e-mail met vraag en aanbod dat beslist de moeite waard is. Echt voor elk wat wils. Er is ook een unieke app beschikbaar, waardoor deelnemers vraag en aanbod ook via hun mobiele telefoon kunnen volgen.

Producten en diensten aanbieden

Bedrijven, organisaties en lokale overheden kunnen ook deelnemen aan **Sevagram Connect!**. Al vanaf € 275,- per jaar bent u – zeven dagen per week, 24 uur per dag – verzekerd van een groot bereik onder diverse doelgroepen.

Wilt u zich ook aansluiten als deelnemer/lid, adverteerder, partner of participant?

Kijk dan op www.sevagramconnect.nl en neem contact met ons op. Wij informeren u graag en vrijblijvend over de diverse mogelijkheden.

COMMERCIEËLE ADVOCATEN VOOR SUCCESVOLLE ONDERNEMERS

CLERX van ROY advocaten

T 046 4363388 | www.cvradvocaten.nl

De sjamaan van Sevilla, roman voor verbinders

Knotsgek verhaal over film, sterren, drugs, de redding van de wereld, en een wijze hond

Hoe gek en rijk aan ideeën kun je een boek maken? De nieuwe roman van Govert Derix geeft een antwoord. De sjamaan van Sevilla ligt sinds kort in de winkels en heeft al tot extreme reacties geleid. Van vergelijkingen met Mulisch, Eco en Harry Potter tot pogingen om de boodschap te duiden. Eén ding is zeker: met iedere nieuwe roman zoekt Derix niet alleen de grenzen van het genre op. Maar ook zijn eigen grenzen.

We zijn van jou fantasierijke, ideeënrijke boeken gewend die in sneltreinvaart verorberd worden. Dat is nu niet anders. Hoe kom je erop om sjamanisme en de psychoactieve ayahuasca thee centraal te stellen?

Govert Derix: "In 2004 publiceerde ik bij De Arbeiderspers al een boek over die thee. Het was voor het eerst dat daarover in Nederland een filosofische studie verscheen. Het thema bleef daarna door mijn hoofd spelen. Ayahuasca is een zeer bijzonder middel. Het staat bij sjamanen in het Amazonegebied bekend als *leraar der leraren*. Steeds meer verslavingsklinieken, ook buiten Zuid-Amerika, ontdekken de thee als een drug die geneest van drugs. Criminelen in Braziliaanse gevangenissen kunnen zelfs kiezen voor een behandeling met ayahuasca om hun leven te beteren."

Heb je het zelf gedronken?

"Voor het eerst in 1990. Ik had niks met psychedelica. Maar een dwarsdenker als Terence McKenna zegt dat je ten minste één keer in je leven zo'n ervaring moet hebben gehad. Je hoeft er niet van te houden, volgens hem. Maar je moet weten dat het bestaat. Dat geldt zeker voor mensen die zich verdiepen in de mogelijkheden van de menselijke geest."

Loop je niet het gevaar in een zweverige hoek te worden gedrukt?

"Dat besef hoorde bij het plezier van het schrijven van dit boek. Want hoe vertel je over een ervaring voor mensen die die ervaring niet kennen? Dat lijkt op het uitleggen hoe suiker smaakt aan iemand die nooit suiker heeft geproefd. Mijn uitgever – die antidrugs is – zei dat hij zich door dit boek perfect kon voorstellen hoe het moest zijn. De roman als psychedelische reis naar de betekenis van het bestaan."

“Sommige lezers blijven zoeken naar betekenissen. Anderen laten zich meeslepen”

Je gaf een eerste exemplaar aan Jo Maes, directeur Huis voor de Zorg. Waarom?

"Jo herinnerde mij aan een gesprek dat wij ooit hadden over dit thema. Hij zei goede verhalen te horen over de potenties van de thee voor zorg, welzijn en bijvoorbeeld palliatieve hulpverlening. Dit laatste omdat de thee ook wel de *klimplant van de kleine dood* wordt genoemd. Pim van Lommel bijvoorbeeld – bekend van zijn boek over het oneindige bewustzijn – zegt

dat ayahuasca volgens hem het enige middel is dat een bijna-doodervaring opwekt. Zulke ervaringen kunnen van groot belang zijn voor de kwaliteit van het leven. Zo lag het ineens voor de hand om het Huis voor de Zorg hieraan te verbinden."

Is het een boek voor verbinders?

"Los van alle zweverigheid: sjamanisme is verbindingskunst. Het gaat om het scheppen van openheid en de moed om dwars te denken. Aldus ontstaat ruimte voor verbeeldingskracht en verandering."

In deze roman komen naast drugs en het Filmfestival van Cannes ook jungle-ervaringen, big data, politiek, sterrenkunde en vele andere zaken aan de orde. Is het niet een beetje veel van het goede?

"Ook hierin heb ik grenzen opgezocht. Uiteindelijk komen alle verhalen samen. Bijvoorbeeld ook in de verbinding van de wereldse en een spirituele macht. Ik was niet van plan om wéér een boek over die thee of de redding van de wereld te schrijven. Maar toen de hoofdpersonen eenmaal op papier stonden, namen ze me mee in hun vreemde avontuur, dat steeds gekker werd. Vandaar misschien de extreme reacties. Sommige lezers blijven zoeken naar betekenissen en verwijzingen.

Anderen laten zich gewoon meeslepen en liggen soms krom van het lachen."

En jijzelf?

"Het is altijd weer vreemd om een boek van jezelf in de winkel te zien liggen. Ik zag dit boek in mijn hoofd voor me toen ik anderhalf jaar terug in de kathedraal van Sevilla bij het graf van de zoon van Columbus stond. Precies op de plaats van een sleutel-scène in de roman. Een lezeres van mijn vorige roman, die deels in Santiago de Compostela speelt, zei dat ze Compostela daardoor heel anders was gaan zien. Ik ben benieuwd hoe ikzelf Sevilla zal ervaren als ik in een toekomst weer rondloop op de plek waar De sjamaan werd geboren."

Je stijl kenmerkt zich door korte zinnen en korte hoofdstukken.

Waarom heb je hiervoor gekozen?

"Ik hanteerde die stijl voor het eerst in Sterrenmoord. Dat sloeg aan.

De sjamaan van Sevilla

Govert Drix

Uitgeverij TIC

ISBN: 978-94-91561-49-8

Prijs € 19,90

E-bookversie: € 14,99

Vervolgens deed ik het in Gods Geschenk. Dat sloeg nog meer aan. Blijkbaar past dit bij mijn stem. Een topondernemer zei dat het hoort bij mijn merk en dat ik misschien wel twintig van zulke boeken zal maken. We zullen zien." ➡

Ralf Krewinkel

Ralf Krewinkel:

“Ik ben eerder een gevoelsmens dan een technocraat”

Heerlen zocht een burgemeester die gaat voor inhoud, creatief en doortastend werkt, samenwerking stimuleert en concreet resultaat vooropstelt. Ralf Krewinkel (40) herkende zichzelf direct in deze profielschets en werd uit tweeëntwintig kandidaten gekozen. Na vier jaar burgemeester te zijn geweest van de gemeente

Beek, zal hij vanaf september de ambtsketen van de gemeente Heerlen dragen. “Natuurlijk is mijn periode in Beek te kort geweest. Ik was graag nog even gebleven, maar als zich deze kans voordoet, ben je gek als je het niet doet”, vertelt hij.

“ Als je me vraagt of ik zin heb om te beginnen in Heerlen: ja, natuurlijk! Wat moet ik anders zeggen? 'Geen commentaar', wat een onzin vind ik dat. Iedereen weet hoe het zit; daar hoeft ik niet geheimzinnig over te doen. Daarnaast denk ik niet dat iemand had verwacht dat ik tot mijn pensioen in Beek zou blijven. Ik geloof dat de mensen het me wel gunnen. Dit is een kans die maar één keer in je leven voorbijkomt en ik herkende mezelf voor tweeduizend procent in de profielschets van de vacature Burgemeester gemeente Heerlen. Uiteraard heb ik het eerst uitvoerig thuis besproken. We hebben één afspraak: we gaan niet weg uit Zuid-Limburg, en daar houd ik me aan. Hier in Beek ben ik nu demissionair en pak ik dus geen nieuwe zaken meer op. Ik zal zoveel mogelijk de lopende zaken zorgvuldig overdragen, de voorjaarsnota maken en ik wil heel graag een receptie om afscheid te nemen van de mensen hier.”

Beek

“Beek is een prachtige gemeente en ik ben hier ontzettend warm ontvangen. Vanaf dag één heb ik me thuis gevoeld, misschien ook wel omdat ik hier in Beek als burgemeester een eigen portefeuille heb (economische zaken en citymarketing). Dan kun je gelijk aan de slag en leer je het snelst de mensen kennen. In dat opzicht had ik zeker nog wel willen blijven. Daarnaast hebben we bij wijze van spreken de verhuisdozen nauwelijks uitgepakt. Het waren ook turbulente jaren waarin we enorm veel bereikt hebben. Maar ik kan niet alles als een gesloten dossier achterlaten. Dat vind ik jammer. Kijk naar het vliegveld, toen de luchthaven failliet ging was de algemene (landelijke) opinie toch wel; het is niks, het wordt niks, en het zal ook nooit iets worden. Daarnaast hebben we in de (Eu)regio zeven vliegvelden. De keuze om Beek te schrappen leek dan ook snel gemaakt. Dan moet je gaan knokken en vechten, soms ook

“Wellicht zal
een herindeling
uiteindelijk
onvermijdelijk
zijn”

tegen de stroom in, samen met de provincie, het college en de raad. Dat het vliegveld blijft, is onomkeerbaar, maar het bouwen gaat nu pas beginnen en dat maak ik niet meer mee.”

Heerlen

“Juist omdat ik geen nieuwe zaken meer oppak in de gemeente Beek heb ik de tijd om me voorbereiden op Heerlen. Hoewel mijn regio-kennis groot is — het is per slot van rekening mijn regio als geboren en getogen Kerkrade-naar — heb ik de komende weken pas de tijd écht de dossiers in te duiken. Uiteraard doe ik daar nu nog geen enkele uitspraken over. Op de eerste plaats heeft Heerlen nu een prima waarnemend burgemeester en die ga ik niet voor de voeten lopen. Daarnaast wil straks rustig de tijd nemen om de stad, de mensen en de organisatie Heerlen te leren kennen. De regio Parkstad heeft enorm veel te bieden en Heerlen speelt daar een belangrijke rol in. Of Parkstad op termijn één gemeente moet worden, weet ik niet. Op het moment wordt er al veel samengewerkt en dat is goed; krachten moet je bundelen. Wellicht zal een herindeling uiteindelijk onvermijdelijk zijn. Veel kleine gemeenten krijgen het steeds moeilijker, zeker financieel. Ik zal proberen daar een verbindende rol in te

krijgen. Dat past ook bij me. Ik sta graag tussen de mensen, ben altijd op zoek naar verbindingen en ben eerder een gevoelsmens dan een technocraat. Zo wil ik straks ook Heerlen leren kennen: de straat op. Alle raadsleden mogen me ‘hun’ stukje Heerlen laten zien. Dat kan thuis zijn, in de kroeg of op het voetbalveld. Dan leer ik de mens kennen achter het raadslid. Dat vind ik belangrijk: wat de beweegredenen zijn om in de raad te gaan, welke visie en dromen hij of zij heeft voor de stad. Wat verwacht het raadslid van mij, of misschien juist niet? Een stad is niet van steen, een stad is van mensen, en ik wil dat de mensen het goed hebben. In een stad als Heerlen ligt er sociaal-economisch nog een hele uitdaging. Dat weet ik wel.

Het grootste compliment dat ik nu kan krijgen, is als Heerlen blij is dat ik kom. Verder zal ik het toch echt zelf moeten waarmaken.” 🐼

Ralf Krewinkel (Kerkrade, 1974) is getrouwd en heeft een zoon. Hij studeerde sociaal-juridische dienstverlening aan Zuyd Hogeschool. In 1998 werd hij raadslid (PvdA) in Kerkrade en vanaf 2002 fractievoorzitter. In 2006 werd hij wethouder Sociale zaken en Euregionaal arbeidsmarktbeleid. In 2008 ontving hij als wethouder een prijs voor de bijzondere wijze waarop hij het WMO-model in Kerkrade ontwikkelde en uitvoerde. Januari 2011 werd Ralf Krewinkel tevens locoburgemeester nadat de PvdA de grootste partij werd in Kerkrade. Op 3 mei 2011 werd Ralf Krewinkel beëdigd als burgemeester van de gemeente Beek.

5,9%

Financial Lease Actie

Voor de auto van de zaak hoeft u echt niet ver van huis.

Autolease is maatwerk. Op papier én in de praktijk. Vandaar dat Euregio Autolease persoonlijk contact belangrijk vindt. Als Limburgs bedrijf spreken wij uw taal en kennen wij het regionale ondernemerslandschap. Op basis van onze ervaring en uw vraag komen wij samen tot een perfect passende mobiliteitsoplossing. Een goed voorstel houdt meer in dan een scherpe prijs. Denk aan informatie over fiscale voordelen. Kijk direct op www.euregio-autolease.nl voor meer informatie. Of neem contact op voor een deskundig advies via 046-452 9393. We zijn altijd dichtbij!

Euregio Autolease
direct, deskundig & dichtbij!

ZUID

OOK ONLINE

LEES DAGELIJKS ACHTERGRONDINFORMATIE EN OPINIE OVER
ECONOMISCHE ONTWIKKELINGEN EN INNOVATIES IN LIMBURG, GERICHT
OP WAT JUIST GOED GAAT, HOOP GEEFT EN INSPIREERT.

ZUIDONLINE.NL

Behandeling van tumoren boekt medisch-technologische vooruitgang

Steun die de juiste dosis verdient

Wie met prof. dr. Philippe Lambin van het Maastricht UMC+ / Maastricht spreekt over zijn baanbrekend onderzoek naar de behandeling van hoofd-, hals-, en longtumoren, komt in een vriendelijk spervuur aan oorlogsvocabulaire terecht. Philippe Lambin weet als radiotherapeutisch oncoloog en voorzitter van de wetenschappelijke staf in Maastricht als geen ander dat er bij het Maastricht UMC+ elke dag daadwerkelijk een medische strijd wordt geleverd tegen kanker. Hoewel de ziekte met de steeds ouder wordende bevolking een bijna chronisch karakter begint te krijgen, is Philippe Lambin optimistisch gestemd over de kansen op genezing en overleving. De in Waals-Brabant opgegroeide specialist weet zich, gedreven door idealisme, vooruitgangsgeloof en doorzettingsvermogen, gesterkt in zijn overtuiging dat de 'oorlog' tegen deze huiveringwekkende keizer aller ziektes een beslissende slag kan worden toegebracht. "Met een nieuwe bestralingsmethode kan de tumor exact op de juiste plek worden behandeld. Je zou dat een goed uitgevoerde precisieaanval kunnen noemen, die de gezonde delen van het weefsel niet onnodig beschadigt. Nauwkeurig en efficiënt."

Philippe Lambin kent de moedeloosheid als geen ander. Als jonge afgestudeerde arts wilde hij in de derde wereld werken en concreet iets betekenen voor mensen in nood. Die motivatie is gebleven, maar zijn missies naar Afrika en Bolivia waren een deceptie. "Het was, denk ik, een waardevolle mislukking, want ik leerde dat ik niet over de juiste kennis beschikte om zeldzame, daar veelvuldig voorkomende ziekten adequaat te behandelen. Daarbij had ik voor mijn reis naar Bolivia Spaans geleerd. Iets waaraan ik in de binnenlanden werkelijk niets had, omdat ze daar volslagen andere talen spreken. Die ervaring heeft me geleerd om me in mijn verdere specialisatie tot radiotherapeutisch oncoloog in Brussel, Parijs en Londen, te focussen op een duidelijk afgebakend gebied met heel veel innovaties. Een medisch gebied dat het mogelijk maakt om mijn passie voor het doen van onderzoek te combineren met innovatieve patiëntenzorg."

Volledige boost

Dankzij een zogenaamde PET-scan kan men bekijken op welke wijze toegediende medicatie in het lichaam en in de tumor wordt opgenomen.

"Levenskwaliteit is van het grootste belang"

"Soms blijkt dat er bepaalde zones in de tumor bestaan die resistent zijn voor elke therapie (radiotherapie, chemotherapie en zelfs immunotherapie). Dat kan omdat dit zones betreft die minder bloedvaten en daarom minder zuurstof bevatten. Vanuit die zones komen uitzaaiingen naar zones met meer zuurstof relatief vaak voor. Het is dus van belang dat we juist die zones van de tumor een boost (een extra bestralingsdosis) geven. Voordeel is dat de straling dan precies dáár aankomt waar ze thuishoort en geen schade aanricht in zones die helemaal geen of een lagere straling behoeven. Dit is maatwerk dat ook en vooral de kwaliteit van leven verbetert."

Revolutionair

Een tumor is volgens Philippe Lambin een complex fenomeen. Door het pijnloos inspuiten van HX4 (een soort contrastvloeistof specifiek voor gebieden met lage zuurstof) kunnen die gevaarlijke zones worden gevisualiseerd met een PET-scan.

"Dat is een revolutionaire aanpak", vervolgt Philippe Lambin. "Het Maastricht UMC+ is de eerste plek waar dit onderzoek met HX4 is uitgevoerd en waar we internationaal hoge ogen mee gooien. Het inzicht dat er binnen een tumor verschillende zones voorkomen – zogenaamde intraheterogeniteit – is een betrekkelijk nieuw inzicht van de laatste jaren. Door die betere visualisatie is het mogelijk om de therapieresistent gebieden van de tumor met hoge doses te bestralen. Het is van essentieel belang dat we, mede dankzij het Kankeronderzoekfonds Limburg, door kunnen gaan met dit onderzoek, om te onderzoeken of dit ook daadwerkelijk betere resultaten voor de patiënt oplevert. We boeken technologische vooruitgang en slagen er steeds beter in om de kwaliteit van leven op peil te houden."

Lange afstand

Philippe Lambin is een man van de lange afstand. Hij is ervan doordrongen dat vooruitgang in de bestrijding van kanker een langdurig proces is. Zelf probeert deze vader van zeven kinderen zo gezond mogelijk te leven en is zelf als tweevoudig

marathonloper ook iemand die weet wat langetermijnsucces inhoudt. Lachend: "Die marathons liggen ver achter me. Ik heb die in Londen gelopen. Tegenwoordig loop ik nog wel hard en probeer qua voedingspatroon gezond te eten. Minder vlees en meer groente. Uiteraard rook ik niet. Maar ik schiet beslist niet door in een gezondheidsmanie. Levenskwaliteit is van het grootste belang. Als je hier werkt, dan ervaar je aan den lijve dat we op de goede weg zijn om preventie, behandeling en medische nazorg, naast toponderzoek, onder één dak te organiseren. Ons nieuwe onderzoek zorgt voor de juiste dosis aan bestraling en voor een goede dosis optimisme. We hebben hulp nodig om de strijd tegen kanker te beslissen en deze oorlog te winnen." ➡

Meer info:

Wilt u kankeronderzoek in Limburg steunen?
Dat kan door een bijdrage te storten op
bankrekeningnummer NL06INGB0005043912
t.n.v. Kankeronderzoekfonds Limburg. Of kijk op
www.kankeronderzoekfondslimburg.nl/doneer-online.

Prof. Dr. Philippe Lambin

- ADVERTENTIE -

SCHALKEN & PARTNERS
Outplacement, Management- en Executive Coaching

“Middels effectieve coaching bieden wij ruimer loopbaanperspectief “
schalkenenpartners.nl

06 55 89 51 03

Sander Geerts:

“Werving en selectie als vak gaat verdwijnen”

De arbeidsmarkt verandert fundamenteel, beweren Sander Geerts en Jan Willemsen van Geerts & Partners in Vught, een bureau gespecialiseerd in werving en selectie en met bijzondere expertises op hoger kader- en directieniveau. Mobiliteit neemt een steeds grotere rol in, de manager nieuwe stijl wint terrein en het vak werving en selectie zal verdwijnen. “Bureaus zullen zich opnieuw moeten uitvinden binnen nu en vijf jaar”, aldus Sander Geerts.

In de voetsporen van vader Rob startte Sander Geerts in 2010 zijn eigen bureau voor de sectoren overheid, gezondheidszorg en zakelijke dienstverlening. Geerts: “We treffen door de jaren heen steeds meer mensen aan die een volgende stap willen maken, maar het wil ze maar niet, lukken omdat ze keer op keer buiten de boot vallen. Maar dat kun je

als kandidaat voorkomen door actief je loopbaan in beeld te brengen en je gewenste ambities vorm te geven. Wij begeleiden deze mensen bij het voor elkaar boksen van drie zaken: optimale energie, goed zicht op de eigen kwaliteiten en het organiseren van een goed netwerk. De vraag naar begeleiding van zo'n intensief traject volgt zowel vanuit de kandidaat als vanuit de werkgever.”

Adviseur Jan Willemsen vervolgt: “We begeleiden ook ex-wethouders. Iedere wethouder staat na zijn ambtstermijn op straat. Ze hebben dan recht op een uitkering volgens de APPA-regeling, maar moeten wel actief op zoek naar een nieuwe baan. Als bureau begeleiden wij de wethouders, waardoor ze ook meteen aan hun verplichting voldoen. We zien dan zeer gepassioneerde en getalenteerde mensen voor het openbaar bestuur, die door hun volle overgave tijdens de ambtstermijn hun eigen talentontwikkeling en hun oude netwerk in de regel hebben verwaarloosd. We helpen ze dan naar een nieuwe stap. Wethouders doen er goed aan om zich al tijdens de ambtstermijn te melden, zodat ze klaar zijn voor de arbeidsmarkt op het moment dat de termijn er op zit.”

“De gedachte dat je pas de beste bent als je de meeste uren werkt, is nagenoeg verdwenen”

Directeur Sander Geerts: “Voor veel kandidaten is het niet makkelijk een brug te slaan tussen bedrijfsleven, overheid en zorg. Terwijl er vanuit die sectoren veel interesse is in elkaar. Mensen uit de non-profit hebben weer heel andere inzichten dan mensen uit het bedrijfsleven, en kunnen zo veel van elkaar leren. Met zo'n overstap werpt iemand een frisse blik op de organisatie. Dat is heel waardevol, zowel voor de organisatie als de kandidaat.

Hoewel Geerts en Partners is gevestigd in het Brabantse Vught, vervult bureau veel opdrachten in Limburg, waar de adviseurs ook beschikken over een groot netwerk. Er is zelfs de ambitie om dit jaar in de zuidelijke helft van de provincie een vestiging te openen.

Jan Willemsen en Sander Geerts

Als kandidaat kun je daaraan werken door het juiste netwerk op te zoeken.”

De manager nieuwe stijl is opgestaan

“Een andere tendens is dat een manager steeds meer wordt ingezet en beoordeeld op het vermogen om mensen te inspireren, om zich te ontplooiën en om de vakinhoudelijke kennis van de anderen aan te moedigen in plaats van te vertellen wat ze moeten doen”, zegt Sander. Jan: “Je kunt je afvragen: moet een bestuurder van een zorginstelling de zorg kennen of juist alert zijn op processen en de omgeving? Wij krijgen steeds vaker de vraag om dit laatste type manager te leveren. De zorg heeft zich meer en meer georganiseerd met zelfsturende teams. De manager zit niet meer in de lijn, maar bekijkt of mensen zich goed voelen bij wat ze doen en of

ze de juiste middelen hebben om de dingen uit te voeren. De inhoudelijke rol heeft hij niet meer. Door deze ontwikkeling ontstaat er binnen de zorg, maar ook bij de overheid, steeds meer ruimte voor geïnspireerde managers nieuwe stijl uit het bedrijfsleven. De komende jaren zal die vraag groeien, ook omdat de arbeidsmarkt vergrijsd en er een nieuwe generatie aankomt van hoogopgeleide mensen tussen de dertig en de veertig met meer hang naar het bedrijfsleven. Mede omdat de zorg wat negatief in de media staat. Wij maken graag tijd om onder het genot van een goede kop koffie te praten met kandidaten die zo’n overstap naar de non-profit overwegen.”

Sander vervolgt: “Je ziet ook dat die manager nieuwe stijl met heel andere

drijfveren rondloopt dan een traditionele manager. Die wil een goede verhouding tussen privé en werk, laat mensen op de werkvloer ontplooiën, maar is wel resultaatgericht. Zodra iemand niet goed functioneert, gaat hij meteen het gesprek aan en start zo nodig met een verbetertraject. Traditionele oudere managers staan meer en meer open voor deze aanpak en leren dus van hun jongere collega’s om los te laten, want daar draait het allemaal om. Andersom heeft die nieuwe groep nog geen eelt op de ziel. Je hebt dus die ervaren leiders wel altijd nog nodig om mensen te behoeden voor valkuilen. In ieder geval is de gedachte dat je pas de beste bent als je de meeste uren werkt nagenoeg verdwenen. Als bureau bekijken we altijd goed hoe de verhoudingen binnen het management zijn. Hoe is de mengeling

“Organisaties zijn met behulp van moderne technieken en bestaande netwerken meer en meer in staat zelf werving en selectie te organiseren”

tussen jong en oud? Staan ze open voor elkaar? Moet er nog een bruggenbouwer komen? Pas als die informatie compleet is, kunnen we gaan matchen.”

Over vijf jaar is het anders

Volgens Sander Geerts gaat werving en selectie als vak verdwijnen. Binnen nu en vijf jaar. De oldschoolbureaus die op de vraag van de klant cv's aanleveren en begeleiden bij de gesprekken zullen verdwijnen. “Organisaties zijn met behulp van moderne technieken en bestaande netwerken meer en meer in staat zelf werving en selectie te organiseren. Ook kandidaten worden steeds meer ondernemend en anticiperen zelf op een vraag. LinkedIn is wat dat betreft een fantastisch medium. Je kunt hiermee veel van elkaar te weten komen. Het ondersteunt je netwerk.

Daar moet je actief mee bezig zijn, want met alleen een goed profiel kom je niet zo gauw aan een nieuwe baan. Je karakter is uiteindelijk bepalend. Als bureau zul je jezelf dus opnieuw moeten uitvinden door antwoord te geven op de vraag: wat voeg je toe? De rol van ons als bureau is feitelijk de ondersteuning vanuit mobiliteit. Wij ontmoeten mensen die een stap willen maken en begeleiden ze naar een goede landing. Dan stoppen we als externe partij de thermometer in de organisatie en kijken welke mensen er nodig zijn. Waarbij de basisgedachte is en blijft: de juiste mens op de juiste plek.”

Jan Willemsen (1959) volgde na zijn opleiding tot operatieassistent meerdere opleidingen binnen de gezondheidszorg. Daarna voltooide hij zijn studie Bedrijfskunde aan de KUN. Na diverse functies binnen de gezondheidszorg heeft Jan via Arcadis en de consultancy de overstap gemaakt naar de lokale overheid. Vanuit de positie van gemeentesecretaris maakte hij de overstap naar Geerts & Partners.

Sander Geerts (1975) studeerde Personeelswetenschappen aan de universiteit van Tilburg en doorliep de organisatieadviesopleiding aan het SIOO. Voordat hij in 2010 het stokje van zijn vader overnam, werkte hij bij het academisch ziekenhuis Maastricht, Geerts & Schaepkens en de gemeente Zaltbommel.

Elsresidentie Sittard is stijlvol wonen met alle zorg

In Sittard, op een fraaie locatie tussen het stadspark en binnenstad, staat de Elsresidentie. Het gaat hierbij om zestien nieuwe appartementen in een kleinschalige woonomgeving voor mensen met de ziekte van alzheimer, en andere vormen van dementie, die in het dagelijkse leven zorg, structuur en begeleiding nodig hebben.

Hannelore Hamers-Roesink van de Zorg Groep Beek is de initiatiefnemer van de Elsresidentie. "Onze thuiszorg-organisatie krijgt steeds vaker te maken met dementerende cliënten. Veel mensen verzorgen hun dementerende partner het liefst zo lang mogelijk in een huiselijke omgeving. Pas als het echt niet meer kan, wordt gekozen voor een verpleeghuis. In ons zorgsysteem betekent dat grootschalige verpleeghuizen en soms ook nog met meerdere mensen die op een kamer verblijven. Uit deze ervaringen is bij Zorg Groep Beek het idee ontstaan voor een kleinschalige woonomgeving," legt Hannelore uit.

Elk appartement heeft een woonkamer, keuken, slaapkamer en badkamer. De bewoners bepalen zelf de inrichting. Zij huren het appartement in de Elsresidentie, en de 24-uurs zorg wordt geboden door Zorg Groep Beek. Elke bewoner bepaalt individueel van welke zorg en diensten hij of zij gebruik maakt.

Heeft u belangstelling voor de Elsresidentie neem dan contact op met Hannelore Hamers van Zorg Groep Beek. Telefoon **046 - 46 000 40**. Of kijk op de website: www.elsresidentie.nl

Zorg Groep Beek is een kleinschalige thuiszorgorganisatie. Deze organisatie heeft onlangs nog een to 10 vermelding gekregen in het weekblad Elsevier: "Beste thuiszorgorganisatie van Nederland".

Heerlen

Bedrijvige stad in het hart van de Euregio

Wie een plek zoekt voor zijn onderneming, zoekt een thuis voor zijn bedrijf. Wie succes nastreeft, zoekt een prettige leefomgeving voor zijn personeel. Wie een toplocatie zoekt voor zijn bedrijf komt terecht in Heerlen!

Heerlen is een bruisende stad midden in het groen. Een stad die nieuwkomers hartelijk in haar samenleving opneemt.

Wij nodigen u uit om kennis te maken met deze stad, een jonge levendige stad waar veel mogelijk is. Neem daarom een kijkje op www.zakelijk.heerlen.nl om zelf te ontdekken wat Heerlen u te bieden heeft!.

telefoon: 045-560 48 88
email: bcp@heerlen.nl
www.zakelijk.heerlen.nl

Ease Travel Clinic hamert op goede voorbereiding en vaccinaties

“Zorgeloos op vakantie, dat is ons doel”

Nog enkele weken en de grote vakantie-uittocht begint weer. Volgens het Nederlands Bureau voor Toerisme en Congressen zoeken deze zomer ruim 7,5 miljoen Nederlanders het buitenland op. Het overgrote deel keert gezond weer terug, mede dankzij vaccinaties en een goed advies van de Ease Travel Clinic. “Met een kleine investering kun je veel ellende voorkomen.”

Astrid Oude Lashof is internist-infectioloog bij Maastricht UMC+ en daarnaast nauw betrokken bij de Ease Travel Clinic. “Wij zijn verantwoordelijk voor de verpleegkundigen die bij Ease de reisvaccinaties zetten”, legt ze uit. “Meestal stelt zo’n prikje tegen hepatitis of tetanus niets voor, maar bij mensen met verminderde weerstand door aandoeningen zoals hiv of bij behandeling van kanker, reuma of darmziekten ligt dat anders. Dan werkt een vaccin soms niet goed of zelfs contraproductief. Ook bij mensen die een orgaan- of beenmergtransplantatie achter de rug hebben, is maatwerk belangrijk. Wij bekijken waarmee we de reiziger het beste kunnen beschermen. Hij of zij moet immers onbezorgd op vakantie kunnen en niet ziek worden.”

Nonchalant

Gezond blijven is natuurlijk voor alle vakantiegangers een eerste prioriteit. “Dat zou je wel denken,” vervolgt Astrid Oude Lashof, “maar helaas gaan veel mensen daar nogal nonchalant mee om. Zeker bij de Europese bestemmingen wordt het gevaar van een besmetting vaak onderschat. Ook is er veel onwetendheid. Zo bestaat de kans dat je in Turkije of het voormalige

Joegoslavië, zoals Kroatië, hepatitis A oploopt. Dat geldt trouwens ook voor Marokko en andere populaire Afrikaanse bestemmingen. Ook in de luxe resorts. Een leverontsteking is erg vervelend, soms levensgevaarlijk en heel besmettelijk, terwijl bescherming ertegen heel eenvoudig is. Vooral kinderen zijn gevoelig en besmetten bij thuiskomst al gauw de hele familie en klasgenootjes. Toch is de vaccinatiegraad laag. Volgens onderzoeken gaan jaarlijks zo’n half miljoen Nederlanders ongevaccineerd op vakantie naar een hepatitisrisicogebied.”

Teken

Veel mensen kennen de ziekte van Lyme, die door een tekenbeet kan worden overgebracht, maar er zijn meer gevaren van teken. “In Europese landen zoals Zwitserland, Oostenrijk, Zuid-Duitsland en Tsjechië, maar ook Polen, Hongarije en delen van Scandinavië, huist een teek die bij een beet een virus kan overbrengen dat hersen(vlies)ontsteking veroorzaakt. Gevaarlijk, absoluut. Ook steekt de teek runderen, die het virus in de melk kunnen uitscheiden; dus geen ‘rauwe’ melk drinken. Wij adviseren daarom kampeers en wandelaars die lang in

onder andere de Alpenlanden verblijven om zich te laten inenten tegen deze infectie. De richtlijnen van het Landelijk Coördinatiecentrum Reizigersadvies (LCR) houden voor deze gebieden vier weken aan. Het is een kleine investering die veel zekerheid geeft. Net als de inenting tegen hepatitis.”

Risico's

In de meeste populaire Europese vakantie landen zijn de risico's op besmettingen klein. Vaccinatieprogramma's hebben ziekten als difterie, kinkhoest, mazelen en polio heel ver teruggedrongen. “Toch adviseren we voor Europa een herhaling van de DTP-prik”, zegt Astrid Oude Lashof. “Tetanus loop je makkelijk op via een wondje door een roestige spijker of een val op straat. Waarom zou je risico's lopen? Een DTP-vaccinatie is tien jaar geldig. Eén hepatitis A-vaccinatie is één jaar geldig, maar na twee vaccinaties is er vijftientig jaar bescherming.”

Achterwacht

Bij Ease Travel Clinic kunnen zowel particulieren als zakelijke reizigers terecht voor de benodigde vaccinaties. De internist-infectiologen van het MUMC+, samen met artsen van de

GGD, fungeren als achterwacht.

"Klopt", vult Astrid Oude Lashof aan.

"De lijnen zijn kort. Er is altijd een arts beschikbaar als er vragen zijn. Ook als mensen in het buitenland in problemen komen of willen weten wat ze moeten doen als ze bijvoorbeeld gebeten zijn door een dier. Maar de samenwerking met Ease gaat verder. We houden nauw contact met het LCR. We weten wereldwijd precies waar de gevaren schuilen, waar bijvoorbeeld malaria heerst, gele koorts, hondsdoelheid of tyfus. Zo kunnen de verpleegkundigen van Ease heel nauwkeurige adviezen geven. Verder is er nog de wetenschappelijke link. Onze afdeling doet samen met de GGD onderzoek naar de effecten en resultaten van vaccinaties. We monitoren mensen, brengen in kaart hoe medicijnen en vaccins elkaar beïnvloeden. Uiteraard in overleg met de mensen zelf."

Voorbereiding

Ease Travel Clinic werd opgericht in 2008 als dochteronderneming van MUMC+ en nam daarna de vaccinatieactiviteiten van de GGD's in Zuid-Limburg over. Doel is reizigers een stukje zekerheid te bieden. "We willen reizen absoluut niet ontmoedigen", zegt adjunct-directeur Joris Berk. "Integendeel. Waar wij op hameren is een goede voorbereiding. Uit een recent onderzoek blijkt dat er veel onwetendheid is over de risico's. Ook wordt nogal eens bezuinigd op inentingen. Terwijl een reisverzekering heel gewoon is. Waarom dan niet bij ons informeren naar de risico's en waar nodig die prik

Astrid Oude Lashof

komen halen? Informatie over zaken als bescherming tegen de zon, uitdroging, diarree, hoogteziekte enzovoort krijg je er gratis bij. Veel zorgverzekeringen vergoeden overigens de vaccinaties of een deel daarvan. Mensen moeten met een gerust hart op vakantie kunnen, dat is ons doel." ➡

Ease Travel Clinic & Health Support is behalve in het MUMC+ in Maastricht gevestigd in Heerlen, Geleen, Roermond, Reuver, Panningen, Venlo en Venray. Zowel particulieren als ondernemers en bedrijven kunnen er terecht voor vaccinaties en advies. Ease Travel Clinic, GGD Zuid Limburg en de afdeling Medische Microbiologie werken aan onderzoeksprojecten op diverse gebieden zoals hepatitis B en SOA's. Meer informatie op www.ease-travelclinic.nl of via 0900-8504466.

RICHTLIJNEN IN DE GEZONDHEIDSZORG

De gezondheidszorg in Nederland loopt voorop, zo wordt vaak beweerd. Zeker in vergelijking met ons omringende landen. Toch is dat niet altijd het geval.

Een voorbeeld is zoals wij in Nederland omgaan met de diagnostiek en behandeling van de ziekte van Lyme. Lyme (Borreliose) is een multisysteemziekte, een complexe ziekte met een onvoorspelbaar verloop en met vele uitingvormen die, onvoldoende behandeld, tot ernstige invaliditeit kan leiden.

De ziekte van Lyme is snelgroeiend in zowel West Europa als in Noord-Amerika.

Precieze incidentiecijfers zijn niet bekend en bij slechts 50% van de patiënten met een tekenbeet (of insectenbeet) ontstaat direct na de infectie de karakteristieke rode kring, terwijl dit net een belangrijk diagnostisch criterium voor de ziekte van Lyme is. Wetenschappers zijn het er over eens dat de ziekte van Lyme in een zo vroeg mogelijk stadium dient te worden behandeld ter voorkoming van ernstige chronische klachten.

Als de ziekte niet herkend wordt, vinden veel misdiagnoses plaats, met alle gevolgen van dien. De ziekte van Lyme wordt wel eens *de grote imitator* genoemd; ze kan vele ziekten imiteren. Patiënten die zich geen teken- of insectenbeet herinneren en geen rode kring op hun lichaam hebben gehad, krijgen nogal eens een andere diagnose op basis van de vele symptomen die lyme oplevert, zoals ME of fibromyalgie.

De Nederlandse gezondheidszorg werkt met 'wetenschappelijk onderbouwde' richtlijnen. Echter hoe 'evidence-based' zijn die richtlijnen?

Er is veel commentaar op de richtlijn uit 2013 door deskundigen ter zake, omdat de gebruikte Nederlandse test onvolledig is en de slechte testgevoeligheid oorzaak is van vele fout-negatieve resultaten.

Huisartsen en andere medici volgen de genoemde lymERICHTLIJN. Onder het motto 'kwaliteit van zorg' worden hieruit de standaardbehandelregels voor huisartsen afgeleid. En ook de zorgverzekeraars volgen met hun vergoedingen de richtlijn.

Veel lymepatiënten voelen zich niet serieus genomen door hun omgeving en door artsen. Er is nog steeds te weinig expertise over lyme bij (huis)artsen in Nederland. De laatste tijd is er gelukkig wel media-aandacht voor de thematiek. Patiënten en patiëntenverenigingen proberen de Nederlandse gezondheidszorg op dit punt te revitaliseren. Het enige effect vooralsnog is dat er enkele particuliere lymecentra opgericht worden met (vaak Duitse) lymespecialisten.

Waar de lymERICHTLIJN concludeert dat in Nederland de lymetesten optimaal presteren, komen lymedeskundigen tot een geheel andere conclusie. De meeste Nederlandse lymetesten kunnen pas na zes tot acht weken aantonen of iemand antistoffen tegen lyme heeft gevormd, hét bewijs voor besmetting. Een negatieve testuitslag in Nederland garandeert echter niet dat er geen sprake is van besmetting.

Lyme is een complexe ziekte die vele verschijningsvormen kent. Er is zeer waarschijnlijk sprake van aanzienlijke onderrapportage en onderdiagnostiek. De gangbare Nederlandse testen hebben slechts een beperkte waarde en kunnen niet doorslaggevend zijn in de diagnostiek. Een genuanceerde diagnostiek, gebaseerd op de klinische verschijnselen in combinatie met aanvullend onderzoek, is noodzakelijk. Er dient rekening te worden gehouden met de complexe microbiologie van de Borreliabacterie. Dit impliceert meerdere soorten bloedtesten tegelijkertijd, zoals gangbaar in Duitsland.

Kort en goed: volgens deskundigen is de actuele lymERICHTLIJN gebaseerd op een te enkelvoudig ziekteconcept en levert het geen goede bijdrage aan de herkenning en adequate behandeling van deze ziekte in Nederland.

Hoe nu verder? Het is aan te bevelen om discussie over diagnostiek en behandeling van lyme te voeren met alle betrokken partijen (artsen- en patiëntenverenigingen), én om te rade te gaan bij erkende lymedeskundigen. Deskundigheidsbevordering ten aanzien van lymediagnostiek en bijbehorende behandeling op maat is hier zeker aangewezen. Wellicht biedt hier enige mate van grensverleggend denken soelaas! ➡

DE NIEUWE

JAGUAR XE

GEARRIVEERD
IN DE SHOWROOMEEN ECHTE
RIJDERSAUTO

De Jaguar XE is een totaal nieuwe generatie waarmee de Britse autofabrikant rijders van de BMW 3-serie, de Audi A4 en de Mercedes C-klasse wilt verleiden. De XE, met zijn prijs vanaf € 39.990, is de meest efficiënte en verfijnde Jaguar ooit, met een hele grote voorsprong op het gebied van technologie en zuinigheid. Een échte sportsedan, met de ziel van Jaguar, zoals we dat gewend zijn.

Bochtenwerk

We nemen de proef op de som. Waar kun je beter een auto uitproberen dan in het Zuid-Limburgse heuvellandschap met al zijn bochten? We rijden met de 180 pk sterke 2.0 diesel, die nog een broertje met 163 pk heeft en een aantal benzinevarianten. Het is meteen al duidelijk dat de auto veel in zijn mars heeft. Jaguar heeft veel aandacht besteed aan het onderstel en koos voor een betere configuratie met dubbele

draagarmen. Voor de achteras monterden de autobouwers een eigen Integral Link-systeem waarbij een grotere stijfheid kan worden gerealiseerd. En dat maakt de het rijden sportief, maar met behoud van comfort. Van overhellen in de bochten is nauwelijks sprake en de ophanging werkt alle oneffenheden moeiteloos en zonder bijgeluiden weg. Een knap staaltje techniek. De dieselmotor is opvallend stil. Met zijn 430 Nm aan trekkracht suist de auto moeiteloos een berg op. Ook op de snelweg gedraagt hij zich als een koning.

Vanbinnen

Het interieur van de XE ademt comfort en kwaliteit, zoals je dat bent gewend van Jaguar. Soepel leder, klassiek finier van echt hout, maar met een moderne uitstraling door de aluminium afwerking. Je kunt kiezen uit een uitgebreide reeks kleurthema's en bekledingen, altijd vergezeld van sublieme afwerking. De navigatie bedien je met het 8 inch

touchscreen. Mocht je daar nou te lang naar kijken en ongemerkt de rijstrook verlaten, dan waarschuwt het Lane Departure Warning-systeem je subtiel door het trillen van stuurwiel.

Conclusie

Wie mee wil doen met de grote Duitse jongens in dit segment kan maar beter zorgen dat hij met een buitengewoon goede auto komt. Volgens ons heeft Jaguar dat met de komst van de XE gedaan. We durven zelfs te stellen dat dit de best sturende auto in z'n klasse is. Tel daarbij op de instapprijs van net geen 40 mille, 20% bijtelling en een leaseprijs vanaf € 699 en zowel BMW, Audi als Mercedes kan zijn borst natmaken. 🐾

Deze auto werd ter beschikking gesteld door Jaguar Demandt, Maastricht-Airport.

A photograph of a person with short blonde hair, wearing a white tank top, sitting in a blue boat on a river. The boat is moving from left to right, leaving a wake in the water. In the background, there are dense green trees and foliage. The overall scene is peaceful and scenic.

De recreatieve en groene parels van Stein

Met het motto 'Stein... wil je zien!' ontwikkelde de gemeente Stein een aantal jaren geleden een strategische visie met als een van de speerpunten: het verder uitbouwen en verbinden van toeristische en recreatieve mogelijkheden. Stein kennen we van toeristische trekpleisters als Recreatiepark Steinerbos, de Grensmaas, Kasteel Elsloo. Maar er is meer ... We nemen een kijkje bij deze en andere parels in het Steinse landschap.

Kasteel Elsloo

Kinderen kijken uit op de Maas

Heidekamppark is een voorbeeld hoe de mijnindustrie positief heeft bijgedragen aan de beleving en het gebruik van de woon- en werkomgeving

Kasteelpark Elsloo, het groene pareltje in de Maasvallei

De gemeente Stein investeert sinds 2012 in vijf landschapsprojecten. Een van de inmiddels afgeronde landschapsprojecten is het vernieuwde kasteelpark Elsloo. Het groene pareltje in de Maasvallei, gelegen bij Kasteel Elsloo aan de voet van de Maasberg, maakt deel uit van de op de berg gelegen historische dorpskern van Elsloo. In het begin van de negentiende eeuw legden de eigenaren, graaf en gravin de Geloës, een Engels landschapspark aan rondom het kasteel. Alleen voor eigen gebruik. Het park krijgt een openbaar karakter als de gemeente het in 1960 aankoopt. In 2012 bracht de gemeente Stein het in oorspronkelijke 'late landschapstijl' terug. Bij planvorming werd onder andere aandacht besteed aan cultuurhistorie, ecologie, recreatie en beleevingswaarde. De oude charmes van weleer zijn teruggebracht.

Vanuit de parkeerplaats van Kasteel Elsloo loop je langs de rustieke vijver via een pad naar het hoger gelegen deel van het park, waar je kunt genieten van twee mooie vergezichten: de oude kern én het Julianakanaal met de Maas naar België. Het park leent zich uitstekend voor recreatieve doeleinden. Diverse loopgroepen, al dan niet met Nordic Walking-stokken in de hand, weten het park te vinden voor hun sportieve en recreatieve activiteiten. Typend zijn de stenen zitjes die je kunt gebruiken voor

een rustmomentje. Ook een wandeling langs het typisch hellingbos met bronnen en beekjes en langs bloemrijke natte graslanden is een echte aanrader.

Urdal-Scharberg, das en recreatie gaan hand in hand

Het gebied Urdal-Scharberg is een verrassend groene schakel in Elsloo. Een mooi voorbeeld hoe cultuurhistorische landschappen hand in hand kunnen gaan met moderne infrastructurele werken, zoals het Julianakanaal en de A76. De gemeente hier heeft een recreatief fietspad aangelegd dat alle wandelgebieden met elkaar verbindt en waar je kunt doortrappen naar Maastricht.

Een bijzonder onderdeel van het project Urdal-Scharberg is de Pasveersloot. Omdat in dit voormalige DSM-gebied zich een dassenpopulatie heeft gevestigd, heeft de gemeente Stein in nauwe samenwerking met de Dassenwerkgroep en IVN Stein/Elsloo een manier gevonden waarbij ecologisch behoud en recreatie hand in hand gaan. Het kent drie winnaars: de wandelaar, de fietser en de das.

Rivierpark Maasvallei, verbinding tussen België en Nederland

In het Belgische deel langs de oevers van Maas en Zuid-Willemsvaart vind je fraaie fietspaden. Maar, het Nederlandse deel van het Grensmaasgebied vormt ook een interessant gebied. In Meers, gemeente Stein, vond de pilot plaats voor de verbreding van de Maas. Na de verdere grindwinning in de Grensmaasgemeenten worden hier extensieve vormen van recreatie ontwikkeld, zoals een fietstraject tussen Maastricht en Maasgouw.

Kajakkers op de Maas bij Meers

Het Nederlandse deel van het Rivierpark Maasvallei ligt tussen de Maas en het Julianakanaal. De gemeenten in het Grensmaasgebied (waaronder Stein) Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten en de provincie Limburg hebben afgesproken gezamenlijk op te trekken bij de ontwikkeling. Zo ontstaat een grensoverschrijdend natuurgebied waarbij de Nederlandse en Belgische delen een geheel vormen waar toerisme en recreatie nieuwe impulsen krijgen.

't Brook, opgeknapt voor én door inwoners

Een bijzonder stukje moerassig natuurgebied, waar nog diverse bronnen ontspringen en de natuur zijn gang kan gaan, is 't Brook, als onderdeel van het landschapsproject Urdal-Scharberg.

De gemeente Stein stelde kaders vast en liet de invulling over aan omwonenden, scholieren, IVN Stein en het kerkbestuur. Zo kreeg het groengebied een ware kwaliteitsimpuls, met draagvlak van de bevolking. Door het karakteristieke looppad op houten palen kun je er comfortabel wandelen. Vrijwilligers kappen de planten en het onkruid geregeld weg, zodat er geen ongemak kan ontstaan voor de wandelaar.

Door de hoge mate van participatie en de uitvoering van de herinrichting van dit groengebied en het beheer, ontving de gemeente Stein eind vorig jaar de Juichwilg-trofee, uitgereikt door Landschapsbeheer Nederland.

Typerend zijn de stenen zitjes die je kunt gebruiken voor een rustmomentje

Fietspad Urdal-Scharberg

Het nieuwe binnenzwembad Recreatiepark Steinerbos

Recreatiepark Steinerbos, een begrip in de regio

In meer dan 75 jaar is dit bosrijk stukje Stein, van dertig hectare groot, uitgegroeid tot een recreatiepark met een binnen- en buitenzwembad, een buitenspeeltuin, een grote ligweide, kinderboerderij, een wandelbos, roei-vijver en verscheidende horecakiosken. Dé plek waar kinderen kunnen ravotten en volwassenen op adem kunnen komen. Even weg van de dagelijkse sores. Natuurlijk kun je er zwemmen in het buitenbad of het geheel nieuwe binnenbad. In Steinerbos valt dus een hoop te beleven.

Heidekamppark en A2-groenzone: veelzijdige recreatie

De voormalige mijnontwikkeling is sterk verweven met de gemeente Stein.

Heidekamppark is een voorbeeld van hoe de mijnindustrie positief heeft bijgedragen aan de beleving en het gebruik van de woon- en werkomgeving. De gipsdeponie, verhoogd gelegen tussen Urmond en Stein, is nu ingericht als een veelzijdig groen park van maar liefst 45 hectare, met rustpunten, een natuurspeelplaats, een klimaatpad en een bikepark, waar jong en oud kunnen fietsen, wandelen en sporten. Ook de cultuurhistorische onderdelen van de landweer zijn behouden en versterkt. Het park wordt aangesloten op groengebieden in de omgeving, zoals het Steinerbos en andere klimaatpaden in de omgeving.

Bij de ontwikkeling riep de gemeente Stein de inwoners en ondernemers op om een bijdrage te leveren in de planvorming, inrichting, beheerinspanningen en handhaving. Er zijn

Voetgangers- en fietsbrug over het spoor van Chemelot

Voor liefhebbers van water, groen, recreatie en cultuurhistorie is de gemeente Stein een unieke pleisterplaats

afspraken gemaakt, gericht op vele jaren plezier en gebruik in goede samenwerking in dit mooie park in Stein.

Via de informatieborden geplaatst door het Instituut voor Natuureducatie en Duurzaamheid (IVN) word je als wandelaar op de hoogte gebracht van het gebied en het klimaat.

Ook met het realiseren van de tachtig meter lange voetgangers- en fietsbrug over het spoor van Chemelot is het Heidekamppark een entree rijker.

Deze brug vormt de verbinding tussen Urmond (carpoolplaats Hotel van der Valk) en het Heidekamppark. De gemeente heeft een prijsvraag onder inwoners uitgeschreven om deze brug van een officiële naam te voorzien.

Pleisterplaats

Voor liefhebbers van water, groen, recreatie en cultuurhistorie is de gemeente Stein een unieke pleisterplaats, op het logistieke kruispunt van snel- en waterwegen (A2-A76 en Julianakanaal/

Maas). Je vindt er ook genoeg plekken waar je sfeervol kunt genieten van een hapje, drankje of een ijsje.

Kortom, 'Stein... wil je zien!' ➡

Bron: onder andere www.steinslandschap.nl

2 - 16 AUGUSTUS 2015

MAASTRICHT AAN TAFEL!

Inmiddels een ware traditie: de restaurant-week Maastricht aan Tafel! En dat betekent smullen geblazen, want twee weken lang serveren diverse Maastrichtse restaurants met uiteenlopende keukens weer een drie-gangenmenu voor € 25,25 p.p. Maastricht aan Tafel is een initiatief van Maastricht Culinair, Les Tables en VVV Maastricht.

www.maastricht.nl

13 SEPTEMBER 2015

HET PARCOURS

De twintigste editie van Het Parcours, de opening van het culturele seizoen in Maastricht, vindt dit jaar plaats op zondag 13 september. Geconcentreerd in de binnenstad en duidelijk herkenbaar als de start van het cultureel seizoen met een overzichtelijke route die de bezoekers langs de diverse podia leidt. Het Parcours Autovrij, een initiatief van Maastricht Bereikbaar, geeft u de kans te genieten van culturele activiteiten in een autovrije binnenstad.

hetparcours.nl

2 AUGUSTUS 2015

IRONMAN MAASTRICHT

IRONMAN, een van de grootste duursportevenementen ter wereld, komt naar Maastricht en omstreken. De eerste Nederlandse editie van deze speciale race vindt plaats op zondag 2 augustus 2015. Meer dan tweeduizend atleten (topsporters alsook amateurs) uit ruim 25 landen worden aan de start op de markt verwacht.

Ironman.com

SEPTEMBER 2015, HEERLEN

LANGE LIES LANGE JAN NA 14 JAAR WEER OP DE PLANKEN

In het kader van het Jaar van de Mijnen 2015 presenteert Stichting Mijn-Cultuur de voorstelling Lange Lies Lange Jan. Deze voorstelling uit 2001 is geschreven en geregisseerd door Jeroen Willems (1962-2012). De uit Limburg afkomstige acteur/regisseur Jeroen Willems schreef het stuk omdat hij de rol van mijnwerkersvrouwen onderbelicht vond.

stichtingmijn-cultuur.nl

27 AUGUSTUS 2015

PREUVENEMEET

Het netwerkevent PreuveneMeet is de uitgelezen gelegenheid voor bourgondische gezelligheid en informeel netwerken. Deze middag biedt de mogelijkheid relaties te ontmoeten. PreuveneMeet is dé exclusieve preview van 't Preuvenemint.

preuvenemint.nl

BEELD JEAN-PIERRE GEUSENS

BLADPRESENTATIE ZUID

Op 12 mei werd ZUID magazine, uitgave mei/juni, exclusief aan relaties van ZUID gepresenteerd bij Hotel Merici in Sittard. De havenondernemers van Stein, Wil Meulenberg, Jean L'Ortye en Bob Joosten ontvingen de eerste exemplaren uit handen van hoofdredacteur Vivian Lataster. Aansluitend nam TEDx-directeur Jan Scheele en Stefan Rosu, intendant van philharmonie zuidnederland plaats 'op de kruk'. Daarna werd er volop genetwerkt.

BEELD JEAN-PIERRE GEUSENS

BASSINARIO 2015: SFEERVOL BEGIN VAN DE ZOMER IN EEN EXCLUSIEVE SETTING

Een aangename sfeer met uitzicht op een feestelijk verlichte binnenhaven, gezellig ongedwongen bijkletsen met een hapje en een drankje, gezien en gezien worden... en dat alles zonder ook maar één spatje regen. De Ronde Tafel 179 Maastricht-Charlemagne, die de feestelijke avond zoals elk jaar organiseerde, had het zich niet beter kunnen wensen. Dit jaar, op 18 juni, was het kadefeestje compleet uitverkocht, wat betekende dat zich in de historische binnenhaven meer dan 1000 mensen – voor het merendeel ondernemers plus relaties – hadden verzameld om al netwerkend, etend en drinkend de zomer in te luiden.

BEELD JEAN-PIERRE GEUSENS

ZUID-NETWERK COLLEGE TOUR

Op 15 juni ontving gespreksleider René Nijsten tijdens de bijeenkomst bij C-Mill in Heerlen twee ondernemers met Limburgse roots, die met hun bedrijf hard op weg zijn om de wereld te veroveren en Limburg internationaal op de kaart te zetten: Maikel Beerens van Xilloc (patiënt-specifieke implantaten voor het menselijk skelet) en Toine Janssen van Isobionics (ontwikkeling en productie van hoge kwaliteit natuurlijke geur- & smaakstoffen langs biologische weg).

BEELD FRANK VAESSEN

MAATJES TREF SITTARD

Met een recordopbrengst van 5.000 euro voor het 'eerste vaatje' kan de organisatie terugblikken op een geslaagde derde editie van de Sittardse haringparty, die plaatsvond op 19 juni. Inclusief verdere donaties liep de totale opbrengst op tot maar liefst 16.500 euro. Het ingezamelde geld gaat dit jaar naar het Nationaal MS Fonds. Net als de twee voorafgaande jaren vond Maatjes Tref Sittard plaats bij Hotel De Limbourg aan de markt waar zo'n 200 gasten genoten van een drankje en... natuurlijk een Hollandse Nieuwe.

BEELD MIREILLE PRANGE

ROTARY CLUB KERKRADE

Op 30 mei organiseerde Rotary Club Kerkrade het jaarlijkse Districtsconferentie van District 1550 in La Bonbonnière te Maastricht.

BEELD MAARTEN EEKELAAR

MAASBOULEVARD THORN

"Wij staan op het punt invulling te geven aan een majeure gebiedsontwikkeling." Met deze woorden onthulden projectontwikkelaar Roger Grouwels en wethouder Laliu van de gemeente Maasgouw op 18 juli de projectborden van Maasboulevard Thorn. Onder deze projectnaam worden drie nieuwe vakantieparken gerealiseerd.

BEELD HENRY PETERS

TECKLE INNOVATIE CAFÉ

Kennis delen en ervaringen uitwisselen stonden centraal tijdens deze lente-editie van Teckle Innovatie Café op 11 juni. Tijdens de bijeenkomst, die plaatsvond op Brightlands Chemelot Campus nam onder andere Anique Soetermeer, managing director van Startupbootcamp Smart Materials, de gasten mee in de ontwikkelingen van dit programma.

NEW JAGUAR XE. THE SPORTS SEDAN REDEFINED.

De nieuwe Jaguar XE sports sedan zet de nieuwe maatstaf in de middenklasse met zijn door de F-TYPE geïnspireerde design en baanbrekende technologie. Het programma van de Jaguar XE loopt van uitvoeringen met een CO2-emissie van slechts 99 g/km tot modellen met een topsnelheid van 250 km/h.

WWW.DEMANDT.NL

Vanaf juni 2015

JAGUAR XE
VANAF € 39.990*
LEASE VANAF
€ 699 **

20% BIJTELLING

HOW ALIVE ARE YOU?

Min./max gecombineerd verbruik 3,8-8,3 l/100km. CO2 uitstoot resp. 99-194 g/km.

*Vanafprijs € 39.990,- is incl. BPM en BTW en excl. kosten rijklaar maken. Zie voor kosten en voorwaarden www.jaguar.nl.

Wijzigingen voorbehouden. **Leaseprijs op basis van Full Operational Lease door Jaguar Fleet & Business Leasing 60 mnd/20.000 km/jaar. Prijswijzigingen voorbehouden.

DEMANDT-WAGEMANS B.V.

Amerikalaan 122 - 6199 AE Maastricht-Airport

Tel: +31 (0) 43 358 8299 - Fax: +31 (0) 43 358 8290